

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lectura super quinque libros Decretalium

Nicolaus <de Tudeschis>

[Basel], 1480-81

De dilationibus

[urn:nbn:de:bsz:31-315909](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-315909)

*Non potest appellari sine periculo nisi periculum sit
et non potest appellari sine periculo nisi periculum sit
periculum agi ut appropiari non fuerit appellatum*

De dilationibus.

actioni iam intentate sed nunc agitur noua actio et sic non obstat peremptio instantie. Ad secundum quoniam si iura iam sunt lata concludit hic do. an. q. quoniam petitum vel exceptum fuerit ut perdat in ista pena et iudex non obstat sententiam in iusticia cum non de amplius audiri in alia instantia quia hoc videtur esse reprobatum ar. ff. de ppen. q. in die ordinantur et h. actio et exceptio ad eundem finem. Et sic variat iudicium de plenario ad plenarium et sic obstat peremptio in iusticia facit quod non. bar. in l. qui romae. §. duo fratres. ff. de v. obli. §. ubi non fuisset appositum in primo iudicio si venit per viam exceptionis non audiri quia ante debet opponere finem cum si per viam actus audiri quia nunc agit contra finem ex altera causa. Videte circa primum medium quando fuit petitum vel exceptum de pena et iudex pertrahit iudicium ut non possit postea agi secundum do. anto. potest dubitari nunquid peccat hoc dictum sine iudex expresse reprobauit exceptionem seu petitionem an etiam quoniam simpliciter iudicauit pertrahit nam. l. q. d. i. die illi. p. do. an. facit potest pertrahit nam loquitur quoniam iudex expresse reprobauit compensationem ut tunc non possit appellari agi focus si de ea opposita rationem non habuit quia tunc salua manet facultas ppenandi etiam post finem ut ibi legitur et non. §. ego quo ad casum huius. c. idem puto se expresse non reprobauit. satis enim est quod de ea in finem rationem non habuit. videtur enim reprobasse et imputat non appellari sicut perducto instrumeto iudicat contra illud ut in. c. suborta de re iudi. et ibi bona gl. et q. d. non. in. c. cu. io bannes. de h. instru. i. gl. si. simile etiam in questione falsitatis nam et post finem potest agi ut in. c. licet. de pba. et in. c. cu. venerabilis de excep. t. si in prima instantia fuit exceptum de falsitate et contrarium fuit iudicatum non potest amplius agi nisi appellatum ut in. l. i. r. §. l. si ex fal. instru. et non glo. d. c. licet. Et ratio diuersitatis inter exceptionem compensationis et alias predictas seu casus nostrum est quia exceptio compensationis de directo obstat executioni et non finem. vide si iudex de ea opposita mentionem non fecerit non videtur propter reprobasse sed potius reseruasse ad tempus executionis seans ubi exceptio de directo obstat perditioni quia tunc iudex etiam non habendo de ea rationem videtur reprobasse quod fecit actum prorsus contrarium. ut non. in. palle. c. suborta. ad idem. c. ex parte. iij. et q. d. ibi non. de ap. pel. Concludo ergo circa primum medium quod si in prima instantia fuit petitum vel exceptum de pena et iudex pertrahit iudicium. s. finem iusticiam cum sine expresse reprobauerit exceptionem sine tamen non potest amplius agi vel excipi nisi fuerit appellatum. Quo ad secundum medium cum dicit do. an. q. si non fuit oppositum in primo iudicio non audiri per viam exceptionis non puto hoc simpliciter. vide dicitur quod aut nemo agit et tunc in dubio non potest excipi. et. Aut agitur actor forte per executionem finem quod habuit et tunc satis poterit excipi hoc modo dico quod tu non es audiendus quia de

beo cadere a causa quia noluisse iurare. et sic peto per iudicem te condemnandum cum de delicto notorie quod constat in actis ad hoc quod plene dixi in. c. si diligenti. de fo. compe. et quod nota. in. c. pastoralis. de causa pol. et proprietate. in glo. pe. et per Frede. consilij. Quo ad tertium cum dicit quod per viam actus debet audiri si non fuit actum vel exceptum primo iudicio. Aduerte quia aut fuit sententia executioni mandata et non video quomodo possit reus agere ad istam penam cum non possit cadere ab actione cum sublata sit per solutionem. nam solutione eius quod debetur omnis obligatio tollitur. Insti. q. mo. tol. ob. in prin. vide perinde est habendum ac si species penita esset perempta. ut. l. quod te. ff. si cer. peta. Aut si est executi sententia et tunc si sententia est lata in fauorem actoris qui debebat perdere causam mihi oblatam in penam satis puto dictum suum procedere. Si vero fuit lata pro reo. qui debebat haberi pro confesso et potest dubitari nunquid post absolutionem possit agere actor ut habeatur pro confesso et sic condempnetur ad hoc. quia tex. in dicta. l. i. §. quod si actor dicit quod debet condemnari secundum quod status cause suggestit sed certe status cause nunc non patitur. Item reus habetur pro confesso propter presumptionem que erat contra illum qui noluit iurare sed cessat nunc presumptio illa ex quo constat de veritate. nam veritate manifestata cedit opinio veritati. viij. di. c. veritate. §. hoc non obstante forte posset dici contrarium quia ex quo reus noluit iurare presumptio est de calumnia et per ipsum calumnia fuit absolutus et ad. l. §. dicit ut. s. dixi exponendo quando ex alijs prius actis. constaret quod non veniebat condemnandus etiam si habetur pro confesso. Ultimo scias quod Inno. format questione hic an procurator vel alius administrator debeat iurare de veritate dicenda vide hic per eum quia non facit multum ad propositum huius tituli. et satis in hoc. c. scriptum est.

de dilationibus

Continuat hec resca ad procedere h. ordine quod iudicio cepto solent litigantes inducias petere quibus ad possessiones quibus ad probationes faciendas id. et. de ma. b. ti. habet iij. q. ij. et vij. q. ij. p. totum Et notandum finem gl. q. l. hec resca sit generalis tamen decretales huius tituli. loquuntur de dilationibus que dantur ante litem contestatam tantum. et sic nota quod rubrum quandoque est generalis nigrum. nam dilatio in genere comprehendit nedum dilationem in genere que datur ante litem contestatam sed etiam post. iij. q. iij. spaciū. et. de proba. l. cum similibus et hic in nigro tractat tamen de dilationibus que dantur ante litem contestatam. si contra nigrum quandoque est

Aut fuit sine exceptio
Delictum quod debet esse obligatio tollitur
Aut ante exceptio
Veritas manifesta credit opinio veritati

In offi. de offi. d. de g. li. vi. iuncto
In lib. de offi. d. de g. li. vi. iuncto
De offi. d. de g. li. vi. iuncto

generalibus rubro ut in ti. de offi. d. de g. li. vi. iuncto
c. i. et si. loquitur enim rubrica de delegato et tunc tractatur
in nigro etiam de conservatore qui non est proprie delega-
tus et clari probat. L. ob cito. pec. in gl. rubrice iun-
cto nigro. Hinc oppo. d. in congrua similitudine debuit
enim iste titulus poni post rubricam de iudi. et ante rubri-
cam de fo. ppe. In vocatōe enim que fit ad iudiciū di-
lano datur ut in. c. i. et si. co. ti. So. dicit Job. an. q.
petuisset ibi poni. Item post illū titulū qz reo reuoca-
to. pponenti declaratoriam dat dilatio Item post titu-
lum de libel. obla. qz ad respondendū et ad delibera-
dum datur dilatio sit ergo hoc de arbitrarijs scōz cū
voluit tñ auctor potius hic ponere qz ibi. dilaciones
que dant post litem pstatam ad deliberandum seu
probandum obtinent principatū. et idem ordo fuit i
L. licet aliud in. ff.

Electi fil. Si de nimis
brevis terminus peremptorius ubi non subest ne-
cessitas licite appellat. vel summa sic
ne videat puenire rubrice de appell.

Citatio vocatoria cū peremptoria non dicitur esse nimis
brevis maxime ubi d. rebus ecclesiasticis agit nisi ne-
cessitas aliud suggerat. b. d. Et sunt due ptes In
prima appellantis prosecutio. et ipsi appellatōis cō-
missio. scōa ibi qz vero. Nō primo tex. optimam
qz illato gūamine per iudicem pōt hoc expresse incōti-
nenti appellari nec ē opus qz petatur reuocatio graua-
minis qd dicitur Lalde. et cōtra nō. p. Job. an. in. c. ex
pte. i. j. de appell. ubi dicam. qd tunc mēti Nō scōo
ibi timentes se a iudicib' gūari et. qz illato graua-
mine de pñti pōt appellari. ppter timorē futuri graua-
minis de quo verisimiliter timet debet tamē aliquid exprimi
propter qd appareat graua-
mine de pñti. Nō tercio
qz dilaciones nō sunt abbreviande ita cū agit de reb' ec-
clesiasticis sicut cū agit de reb' pphanis. tex. tñ fa-
cīt in pteritiū in de. dispendiosam. de iudi. iuncta de.
sepe. de y. sig. et dicit ibi. Nō vltimo qz prima ci-
tatio pōt esse peremptoria dūmō non sit nimis brevis
ut hic. nā. ppter breuitatē iustificat hic appellatio et nō
ex missione peremptoriē citatio cū peremptoria hñs
ppetentia interualla seu ppetentē terminū scōz practi-
cam quā ponit goss. in. c. pstitūtem. de sen. ex. li. vi.
equipal tribz citatōibus. xxiiij. q. iij. de illicita. et i. l.
psumacia. ff. de re iudi. et in. l. tres denundatōes. L.
quō et qñ. in. nō. Inm. in. c. ad petōnem. de accu. et
bar. in. l. ad pemptoriū. ff. de iudi. f. hūc tex. in y. ti-
mētēs. et. obstat. c. ut debet. de appell. ubi dicit qz a fu-
turo graua-
mine nō appellat in iudicio. So. hōsti. dicit
qz isti sentiebāt graua-
mine de pñti cuius occasione time-
bant amplius grauari in futurū sile in. c. mandata d.
presumpti. Et aduerte quia intelligo vt exprimat
gūamē illatū de pñti alias nō sufficeret appellare. ppe

gūamē solū qz timet verisimiliter d. futuro p. de. appellati d.
appella. et. c. vt debemus. et. c. dilecto. eo. ti. forma gērie
ista quia dicit se graua-
tum ex tali cā et qz ad hoc ma-
gis timet grauari in futurū idō appellat et. nō tamē ē
necesse dicere qz timet grauari in futurū. satis enim ē
graua-
mine de pñti vt in pall. iuribus. sed ad maiorem
cautelam et iustificatōnem appellatōis solet hoc inse-
ri vt hic. Tenio qd gl. et primo querit qñ terminus
dicatur nimis brevis cū hic non exprimat glo. respō-
det hoc relinquendū arbitrio iudicis cōsiderata qua-
litate cause et locorū distantia. et idem dixit Inm. a. c.
ins tempore fuit hoc additō gl. scōm. Job. an. Et ex
hoc dicitō nō bene qz in his que relinquuntur arbi-
trio iudicis pōt appellari si index nō arbitrat ut bo-
nus vir. videt enim iuo arbitrio commissum tanqz bono
viro et index ad quē habebit hoc arbitrari cōsidera-
tis his que bonus vir debeat cōsiderare vt bene pro-
batur hic et vide glo. nō. in. c. super his. de accu. et ibi
plene dico et vide tex. cum glo. et bar. in. l. si qua. ff. d.
y. signi. et de istis citatōibus ad cām vide tex. in. l. ad
pemptoriū. ff. de iudi. ubi dicit tex. qz queibz cita-
tio debet habere spacium. p. dierum et licet loquatur
de citatōe que fit p' liti pstatōnem ad sententiam
Idem est etiam in citatōe que fit ante eadem ra-
tione ar. in. l. contumacia. ff. de re iudi. que loquatur i
distingue. et tenet hōsti. s. c. sup. rubrica ubi Job. an.
in prin. prosequit istos terminos iuris qui sans col-
liguntur ex dicta. l. ad pemptoriū et ex. l. pperan-
dum. L. de iudi. et an. qui semel. L. quō et qñ in. c. l.
pstanteū. eo. ti. et non curio seriatim exprimat qz cō-
muniter de consuetudine nō seruant sed vel in statuto
exprimunt vel arbitrio iudicis ptefigunt. et in hoc at-
tendenda est consuetudo fori ut statim dicam. Item ad
deliberandum datur tēpus. xx. dierum. iij. q. iij. offera-
tur. et in an. offerat. L. de li. contesta. Item pte-
stibus producendis ita prouinciā possunt dari tres
menses pro exētibz in continētibz prouincijs sex
pro illis qui sunt in transmarina prouincia. ix. iij. q.
iij. spatium. sic et in alio casu dantur actori contuma-
ci. xxx. dies et postea annus de quo in an. qui semel
L. quomodo et quando in. iste igitur et consimiles
dilaciones abbreviantur arbitrio iudicis vel statu-
untur ubi expresse nō limitant Et cause has dilaciones
moderādi possunt esse multiplicē vt notat Barto. in
dicta an. qui semel. et plenius in. l. ij. ff. de re iudica-
pimo si consuetudo fori hoc habeat vt nota. in dicta
an. qui semel per Ly. et alios. et facit. l. ij. ff. de te-
sti. secunda si iurisdicō erat modico tempore curam
ra in causis officialium. que debent finire infra lege
dies. l. i. L. vt omnes cause tam civili quam crimina-
li. ex quo statuitur ita tempus modicum videtur de-
ta potestas restringēdi dilaciones. vide Innocen.
in capitulo de causis. de offi. deie. et. l. cui iurisdicō

Citatio vocatoria cū peremptoria non dicitur esse nimis brevis maxime ubi d. rebus ecclesiasticis agit nisi necessitas aliud suggerat. b. d.

*Illato gūamine per iudicem pōt hoc expresse incōtinenti appellari nec ē opus qz petatur reuocatio graua-
minis qd dicitur Lalde. et cōtra nō. p. Job. an. in. c. ex pte. i. j. de appell. ubi dicam. qd tunc mēti Nō scōo ibi timentes se a iudicib' gūari et. qz illato graua-
mine de pñti pōt appellari. ppter timorē futuri graua-
minis de quo verisimiliter timet debet tamē aliquid exprimi propter qd appareat graua-
mine de pñti. Nō tercio qz dilaciones nō sunt abbreviande ita cū agit de reb' ec-
clesiasticis sicut cū agit de reb' pphanis. tex. tñ facīt in pteritiū in de. dispendiosam. de iudi. iuncta de. sepe. de y. sig. et dicit ibi. Nō vltimo qz prima ci-
tatio pōt esse peremptoria dūmō non sit nimis brevis ut hic. nā. ppter breuitatē iustificat hic appellatio et nō ex missione peremptoriē citatio cū peremptoria hñs ppetentia interualla seu ppetentē terminū scōz practi-
cam quā ponit goss. in. c. pstitūtem. de sen. ex. li. vi. equipal tribz citatōibus. xxiiij. q. iij. de illicita. et i. l. psumacia. ff. de re iudi. et in. l. tres denundatōes. L. quō et qñ. in. nō. Inm. in. c. ad petōnem. de accu. et bar. in. l. ad pemptoriū. ff. de iudi. f. hūc tex. in y. timētēs. et. obstat. c. ut debet. de appell. ubi dicit qz a futuro graua-
mine nō appellat in iudicio. So. hōsti. dicit qz isti sentiebāt graua-
mine de pñti cuius occasione time-
bant amplius grauari in futurū sile in. c. mandata d. presumpti. Et aduerte quia intelligo vt exprimat gūamē illatū de pñti alias nō sufficeret appellare. ppe*

*Solutio hinc per abbreviandū
viam agit d. de offi. d. de g. li. vi. iuncto
apud fori in agit d. de reb' pphanis
pstanteū*

*Prima citatio pōt esse peremptoria
dūmō non sit nimis brevis ut hic. nā. ppter breuitatē iustificat hic appellatio et nō ex missione peremptoriē citatio cū peremptoria hñs ppetentia interualla seu ppetentē terminū scōz practi-
cam quā ponit goss. in. c. pstitūtem. de sen. ex. li. vi. equipal tribz citatōibus. xxiiij. q. iij. de illicita. et i. l. psumacia. ff. de re iudi. et in. l. tres denundatōes. L. quō et qñ. in. nō. Inm. in. c. ad petōnem. de accu. et bar. in. l. ad pemptoriū. ff. de iudi. f. hūc tex. in y. timētēs. et. obstat. c. ut debet. de appell. ubi dicit qz a futuro graua-
mine nō appellat in iudicio. So. hōsti. dicit qz isti sentiebāt graua-
mine de pñti cuius occasione time-
bant amplius grauari in futurū sile in. c. mandata d. presumpti. Et aduerte quia intelligo vt exprimat gūamē illatū de pñti alias nō sufficeret appellare. ppe*

*Ad deliberandū datur tēpus
xx. dierum. iij. q. iij. offeratur
et in an. offerat. L. de li. contesta.
Item pte-
stibus producendis ita prouinciā
possunt dari tres menses pro
exētibz in continētibz prouincijs
sex pro illis qui sunt in
transmarina prouincia. ix. iij. q.
iij. spatium. sic et in alio casu
dantur actori contumaci. xxx.
dies et postea annus de quo in
an. qui semel L. quomodo et
quando in. iste igitur et
consimiles dilaciones abbreviantur
arbitrio iudicis vel statuuntur
ubi expresse nō limitant Et
cause has dilaciones moderādi
possunt esse multiplicē vt notat
Barto. in dicta an. qui semel.
et plenius in. l. ij. ff. de re
iudica. primo si consuetudo fori
hoc habeat vt nota. in dicta
an. qui semel per Ly. et alios.
et facit. l. ij. ff. de testi.
secunda si iurisdicō erat modico
tempore curam ra in causis
officialium. que debent finire
infra lege dies. l. i. L. vt
omnes cause tam civili quam
criminali. ex quo statuitur ita
tempus modicum videtur de-
ta potestas restringēdi
dilaciones. vide Innocen. in
capitulo de causis. de offi. deie. et. l. cui iurisdicō*

Ad quod dicitur in appella
tione et quod duo

esset brevis. curia non daret litteras in causa appellati
onis et coniungendo hec duo dicta simul infertur quod ad in
stificandam appellationem exiguntur ista duo simul vel quod
terminus sit peremptorius et cum hoc nimis brevis lo
la ergo assignatio peremptoria prima vice non sufficit
ad appellandum nec sola breuitas termini sine perem
ptorio. Jo. an. remittit ad non. p. se in spe. in ti. de ap
pel. §. in quibus v. sed qua dicitur circa medium sub. v.
xxxvij. vbi recitat bona quidam dixisse quod etiam propter
duo simul coniuncta videlicet quod terminus nimis bre
vis assignetur et peremptorie. curia non daret litteras si
appellaretur et dicitur quod litteram super hoc factam a vice ca
cellario vidit dilantari. Jo. an. ibi dicitur quod iste stilus
curie posset saluari in causa leui et verisimiliter pua ad
huc procederet hodie hec decretalis. nam causa de qua b
in tex. erat ardua ut patet in antiqua nam super ecclia ut
proprietate arch. v. q. ij. in summa recitat se non ha
buisse potuisse litteras dum esset advocatus etiam propter
ista duo simul iuncta dicit tamen quod hec est iusta causa ap
pellandi et quod forte licet curia non daret litteras cogno
sceret tamen de gravamine in curia vel parum vel nihil
operaretur hec decretalis. Jo. an. dicit se putare quod si ter
minus citationis simul est deliberatorius ut quia citatur
ad respondendum libello infra talem terminum trans
missa copia libelli. quod si causa est verisimiliter delibera
ta ut sit levis quod momento possit deliberari quod propter
arationem termini dum tamen possit comparere non pote
rit appellari nec tunc debet dari littere quia satis sub
est causa abbreviandi eo quod hoc habet stilus vimo
do nimium non supplet. sed puto idem si hoc non habent
stilus. nam satis subest causa data lenitate vel facilita
te deliberandi. cessat enim causa quare a iure dant longio
res inducie. ar. in. l. filio. ff. ad le. fal. et §. c. pro. et quod
s. dixi post bar. si causa est ardua et verisimiliter indelibe
rata nec commode infra terminum potest deliberare tunc
data breuitate termini cum peremptorio licite poterit
appellare. p. hoc quod non. l. in. l. i. de dila. vbi di
citur quod si fuerit in citatione transmissa copia libelli non
debet habere deliberatorias si fuit in citatione compe
tes terminus appositus alias secus et de hoc videtur tex.
i. c. pxi. Si autem terminus est citatorius tantum quod ci
tatur ad recipiendum copiam libelli tunc si abbreviat ter
minum iuris etiam cum peremptorio non potest appellari nisi
si habeat de stilo curie ut non possit abbreviari secundum
eum. Idem dico vbi subest alia causa abbreviandi de causis
supradictis vel similibus. sed si abbrevietur terminus in
tantum quod non possit citatus comparere in termino con
siderata distantia puto quod possit appellari etiam non
emanente peremptorio in prima citatione quod ledere
saltem propter condemnationem expensarum ut pa
tet ex non. in. c. querelam. de procurato. et l. de iudi.
l. sanximus. et maxime iustificaretur appellatio si esset
citatio facta peremptorie quod esset maioris preiudicii

Si fuerit in citatione transmissa
copia libelli

Si in citatione

non obligat +
Curia per dilato e
dilato curia } Judicat
                  } quoniam f
                  } legals

Ego non putare legitimam causam appellandi vbi in ci
tatione non fuit appositum peremptorium quantumvis
terminus sit brevis quod adhuc non grauat cum possit
expectare secundam et tertiam. Non obstat dictum
do. an. quod est preiudicium saltem expensarum quod po
fecit. quod dico quod ex quo habuit legitimam causam non
comparendi curat hanc condemnationem ut non. in. d. c.
querelam. et c. finem de do. et contu. et in. c. venerabi
libus. §. idem de sen. exco. li. vi. nam et impossibile est
ceptum non ligat vt. l. si. ff. que ien. sine appella. r. d. i.
et in. c. breui. de iur. iuran. et per hoc remanet declarata
materia huius. c. Sed pro intellectione terminorum
quero quid sit dilatio. aliqui ut refert l. y. in. d. l. l. l.
eo. dicunt quod est tempus a iudice moderatum vel aliter
et melius. dilatio est facultas cuiusque agendi infra tem
pus moderatum a lege vel a iudice vel partium con
uentione. Unde scias quod dilationum quedam est le
galis quedam iudicialis quedam conuentionalis. Le
galis est illa que simpliciter et determinate datur ab
ipsa lege ut tempus ad compellendum vel petendum res
torationem in integrum. vel quid simile. Iudicialis est
illa que datur a iudice seu arbitrio ipsius iudicis. ij. q. ij.
ij. a iudice procedente et l. i. §. expilatores. ff. de ex
fracto. Conuentionalis est illa que competit ex conuen
tione partium. ut l. cedere diem. ff. de v. sig. Item dilati
onum iudicialium. quedam dicitur citatoria ut illa que
datur in ipsa citatione ad comparendum. quedam dicitur
deliberatoria ut quando oblato libello datur dilatio
ad deliberandum super petitis in libello. quedam dicitur
recusatoria ut quando datur terminus ad proponen
das omnes exceptiones declinatorias seu dilatorias
ut in. c. pastoralis de excep. quedam dicitur probato
ria ut illa que datur ad probandum. ij. q. ij. §. spacium.
Quedam dicitur allegatoria ut illa que datur ad allegandum in
causa. quedam dicitur diffinitoria ut illa que datur ad diffinien
das negotium ut l. ad peremptorium. ff. de iudi. et i. c. simul.
de offi. dele. quedam dicitur indicatoria ut illa que datur con
denatis seu iudicatis ut i. c. quod ad pultationem. de re
iudi. et l. debitoribus. ff. eo. Ultio scias quod licet in
citatorijs dilationibus aliqui sit necesse apponere per
emptorium vel facere tres singulares citationes. ut l. tres
denunciations. l. quod et quando in. c. de illicita.
xxij. q. ij. et plene per Inn. in. c. ad petitionem. de re
accu. et in preall. c. consuluit. Probatoria tamen dilatio
semper intelligitur peremptoria. unde non est necesse
quod apponatur verbum peremptoria. ut l. i. l. eo. et l.
si. ff. eo. et non. bar. in. d. l. i. et an. valeat probatio facta
sine dilatione. et an. iudex ex officio suo possit dilatio
nem non petiti prefigere. videtur per. bar. dicta. l. i. et l. i.
in crimine. ff. de adul. et i. c. licet de proba. vbi
glo. tangit et de aliquibus speciebus dilationum vide
ij. q. ij. in summa et per spe. eo. ti. §. l. et per l. post. in
summa. eo. §. i. et de materia vide aliquid §. c. proxi.

f
e
f

g

An salubri pmo fuit q dilato
An iudex q offio suo possit
dilato no pmo q pmo

Reterea Indutie deliberatorie dene-

gant reo si p lral citatorias plene potuit istruiri et deliberare sup eo de q querit. h. d. Lois diuisio. secunda ibi quia. Nota pmo ibi vt eo viso rē. cautela et practica optima excludendi deliberatorias indutias. que dari solēt reo ad respondendū et deliberandū sup p̄tentis i libello vt in citatiōe ponat copia rescripti vt aliquid aliud. et quo certificet reus sup quo est pueniendus et qua actione. oportet tamē q terminus p̄fixus in citatiōe sit ita p̄fixus q non solū p̄parere sed etiā deliberare valuerit. an deberet cedere vel contēdere. secus aut ubi terminus non fuit ita sufficiens. tunc em cessaret ratio littere. et per psequēs deberet indutias habere ad deliberandū. j. c. h. r. nō. l. y. i. l. i. l. e. r. sic itelligit ista textū. Secūdo nō ar. op. q indutie deliberatorie non sunt pcedende nisi send. sine explicite sine implicite p̄cesse sint. ut hic. et. ij. q. iij. offerat. quod p̄cedit nisi ex aliqua causa legitima nō valuerit deliberare in prima dilatiōe ut pbat. j. eo. c. exp̄posuit. et in. c. l. s. ut lite nō p̄stet. Nota tertio ar. reū artari ad cōparandū ad citatiōe delegati. h. ante non fiat plena fides de delegatiōe. s̄ satis est inferere in ipsa citatiōe copia rescripti. hic em non ipsum rescriptū s̄ eius copia fuit in citatiōe inserta. nā ipsius rescriptū originale nō solet mitti nec solet inseri. s̄ eius forma bene inseritur. Sed circa hoc queritur an sufficiat indutie exhibere copia rescripti. et an sit necessaria transmissio copie ad validitatē citatiōis. Circa hoc sunt varie opi. quas plūte et p̄fise recitat h. do. anto. Ego datus et breuius psequēdo sciendū est. q glo. in. c. si eps. iij. q. ij. tenet citatiōe nō valere nisi inseratur copia rescripti. p istud. c. r. de offi. dele. cum in iure. s̄dem tenet h. ar. i. an. qui send. l. quō et q̄m iudex. et in. l. ij. ff. si quis in ius vo. p istū tex. r. p illā an. qui send. Et hāc opi. videt sensisse spe. in ti. de cita. s. ij. v. item q̄d rescriptū. licz postea videat rece dere ab isto dicto. videt q̄m in. c. l. an. deberet p̄parere et allegare p̄uilegiū suū. sed magis stricte locutus est in eodē ti. s̄. tam de citatiōe. v. s̄ pone. s̄bi em videt velle q̄ debet transmitti copia. nec etiā hoc sufficit nisi et citis sit psona auctorizabilis. alias nō deberet sibi credere ex transmissiōe simplicis copie. ar. c. cum in iure. de offi. delega. r. in. c. nobilissimus. xvij. di. s̄dem videtur velle j̄nno. in p̄all. c. cum in iure. vbi dicit q̄ si iudex est vilis et nimis remotus. non tenet cōparere pars nisi appareat rescriptū. hic vō loquit aliquantū obscure. videt t̄ sentire q̄ q̄ ad p̄parandū sufficit q̄ asserat se delegatū vel q̄ transmittat copia rescripti. Archi. in p̄all. c. si eps. dicit q̄ transmissio copie sufficit quo ad p̄parandū s̄ non quo ad respon dendū. unde ei cōparenti debet fieri plena fides de rescripto originali. de offi. dele. cum in iure. et. l. vna

L. de man. p̄n. Do. anto. videt sequi illam opinionē j̄nno. h. r. archi. in d. c. si eps. dices. q̄ si i citatorio asserat se delegatū dato q̄ nec rescriptū nec copiam rescripti transmittat. artat citatis ad cōparandū. quia sufficit p̄ iudicem allegari causas in citatorio. nam ex hoc om̄e probabilis dubitatio reo ut p̄pareat allegaturus p̄uilegiū suū. et h. p̄pter verba iudicis et asser tiōe nuntij. s̄ort. q̄ artat ad p̄parandū si transmittat copia. quia licz non faciat plenam fidem. ex quo non est autentica. facit tamē talem qualem. sed cōparens et negans iurisdictionē nō tenet p̄parere nisi sibi fiat plena fides et si delegatis q̄ntūcūq̄ veris. p̄cederet non valeret. p̄cessus si pars appellauit. quia sibi non fuit facta fides. et hoc allegat do. de ro. de d. cccvij. Ego p̄cordando omnes opi. facio tria membra. Sz aut agit de grauissimo p̄iudicio. aut d̄ graui. aut leui primo casu non est credendū asserenti se delegatum quātūcūq̄ p̄sona sit auctorizabilis. nisi prius p̄stet de mandato plene. et ideo nec ordinarius exēq̄ debet sententiā suam seu mandatū p̄iudiciale alij. vel pars respondere debet coram eo. nisi prius fiat plena fides de mandato. nec sufficit simplex copia. ita intelligat tex. in. c. cū in iure. de offi. dele. et. l. vna. L. de man. p̄n. et. l. prohibitum. L. de iure sis. libro. x. et q̄d nō. Archi. i dicto. c. nobilissimus. xvij. di. et in. c. si eps. iij. q. ij. et q̄d nō. in dicto. c. cum in iure. Secūdo casu cum tractat de graui p̄iudicio nō t̄ grauissimo seu grauiori. et t̄c sufficit mittere copia rescripti. nec tamen sufficeret hoc casu asserere se esse delegatum. Exemplus citat valde remotus et citans simpliciter asserit se delegatū esse. nō puto illū artari ad compa rendū ex simplici asseritiōe illius. ut sic cogat subire onus diu itinerandi. negocia sua differēdi. et magnos sumptus faciēdi. sed debet t̄c mitti salte copia re scripti. que licz non sit autentica t̄ maior p̄sumptio orit̄ pro iurisdictionē delegata. p̄pter verba sibi exp̄ssa. et eōem stilū rescriptorū. et sic p̄cedat iste tex. et alia opi. que habet transmissiōe copie necessariā. Aut agit d̄ leui p̄iudicio. ut quia citatis est i loco citatis. vel modicū distat. et tunc non est necesse mittere copiam quo ad effectū citatum artandi ad cōparandū s̄ satis est asserere se delegatū q̄m oritur probabile dubiū iurisdictionis. ex q̄ plona non est vilis. et ex tali dubio quis tenet cōparere. ar. l. si quis ex alicia. ff. de iudi. secus si simpliciter citat. nec asserit se delegatū nec alias est ordinarius. ut. j. dicam expediēdo glo. j̄nno. t̄n quo ad effectū excludendi dilatiōes dila torias dicit. q̄ vtile est etiā hoc casu mittere copiam rescripti ut hic. et hoc q̄m rescriptū est ita plenum q̄ sine alio libello poteris deliberare. ut dicit glo. et h̄n alias nō excluderet deliberatorias ut s̄. dixi. et satis hoc innuit iste textus. Sed pro declaratiōe p̄cedentiū et textū. querit nūq̄d sufficiat ista transmissio

*Impo dno y Rosa
Eius p̄sentia h̄y matone*

*An sufficiat in q̄m p̄ copia
de p̄sentia q̄m in r̄ p̄
libello*

*Ros de citatiōe ad p̄parandū ad citatiōe delegati
de copia rescripti p̄m d̄ p̄sentia q̄m in r̄ p̄
q̄m in r̄ p̄ sentia q̄m in r̄ p̄ sentia q̄m in r̄ p̄ sentia*

copie: ut possit pcedi i causa sine libello alio. textus
 iste videt inuere q sic. dū dicit procedendū esse ad
 excoicationē cause. Sz p rariū tenet b hosti. dices
 istū tex. nō negare libellū offerendū. r idē ppe. r Alb.
 et ad tex. dū dicit pcedendū rē. supplet libello legi-
 time oblato. lite ptestata: r p sūto iuramento rē. alias
 fm cū p tradiceret s. ti. p. c. pe. r de li. ptest. c. vno.
 r de libel. obla. c. i. imo plus dicit ipse hosti. super
 glo. in fi. v. q si ipsum rescriptū originale quo nihil
 penit licz ibi oia dare exprimant tradat loco libelli.
 nō tū sufficit illud ad sententiā que nō est ferēda nisi
 li. ptest. nō sit nisi ad petitionē expfiaz. s. dec. dudū.
 ij. de li. ptest. c. vno. v. dic hoc dicit fm hosti. pce-
 dere i iudicijs plenarijs vbi requir libellus. vel etiā
 in sumarijs qū simplr exhibet in iudicio sine alia
 petitione f in sumarijs vbi sufficit qūis qūis petio
 vt in de. sepe. de v. sig. in actis distribuēda ibi dicit
 satis est a iudice petere. put in rescripto pūit vide
 facta hac implicata petioe sufficit rescriptū p libello
 nō tū sufficit illa copia extraiudicialis missa f debet
 p duci ipsum originale vel copia solēnt autenticata:
 r peti p oia in iudicio pūte pte. put in ppto cōtinēt
 hoc voluit gmo. notabilis in. c. dudū. de dec. el. ij.
 Archi. ij. q. ij. offerat. et spe. in ti. de pben. s. ij. v.
 in his autē. et v. pcedenti. et tergi in. c. i. de libel.
 ob. r sic intelligo r limito hūc tex. et facit qd. j. dicit
 sup glo. qū transmittit copia libelli. Venio nunc
 ad glo. r pma r scōda in pncipio satis patet. f i v.
 sic r in criminali querit. nūquid in criminali admit-
 tat simplex citatio ad pparendū: an debeat exprimi
 aliud. glo dicit r respōdet q debet inseri qdqd reo
 obijct ut paratus veniat. p. c. si p r uates. v. q. ij. vñ
 dicit glo. q quidā ad cantēda in fine citatiōis appo-
 nūt libellū actoris: ut sic plene deliberare possit: r si
 plene p litteras vel libellū potuit instrui non debet
 habere deliberatorias p aduocato. qā debet mōdere
 sup ipso facto de quo plene instruat est rē. ut i glo.
 vlsq ad v. f actori. Et potest itelligi bec determinatio
 glo. tā in civilibz q i criminali p dura sunt in hac pti-
 cula glo. examināda. et pmo an in causa criminali
 debeat in ipsa citatiōe exprimi crimina. Jo. an. videt
 hic sentire q non possit exprimi. dicit aut q si expri-
 mant habet locum qd dicit Jo. ij. q. ij. in summa.
 q in criminali nō dant deliberatorie sed alias da-
 bunt. ut ipse nō. ij. q. vij. per scripta. r sic simplicif
 transeūt doc. nostri. Sz Bar. in. l. inter accusatorē.
 ff. de publi. iudi. dicit q in citatiōe fieri da in causa
 criminali nō est opus copiā libelli inseri: sicut nec in
 civilibz ut nō. in aut. offerat. l. de li. ptest. vñ sufficit
 fm cum si citet ut veniat respōsurus accusatiōi vel
 inquisitioni. r mouet p. c. licet. de accu. Sz ptra
 hoc videt tex. in c. si p r uates. alle. in glo. vbi dicit
 tex. iudican nō debere citare in causa criminali nisi

exprimat quid ipsi reo opponat: ut sic veniat parat
 Ego satis puto equē distigui posse. q aut accusatio
 sit de longiquo r tunc licz nō sit necesse inserere co-
 piam libelli debet tū exprimi qd opponit reo ut de
 veritas veniat. et sic loquit. c. si p r uates. pall. nec in
 d. c. licet dicit oppositū. vbi enī nō ponit forma cita-
 tionis f narrat in facto. r facit ille tex. pro ista parte
 dum fuit ille citatus. ut veniat respōsurus obiectis.
 Aut citatio sit de p p in quo. r tūc pcedit dicit Bar.
 r hoc nō. Et vide ad materiā qd dixi in. c. i. de iudi.
 in addi. q incipit. vel dicit. Et vñ ille tex. facit vbi sim-
 pliciter fuit petitiū ut ille eps p sēns in loco introdu-
 ceret ad p sūto. Secūdo est videndū nunqd in crimi-
 nali debeat dari dilatorie si rescriptū fuit insertū in
 citatiōe vel quiddā ipsi reo obijct r sentit ista glo.
 q nō. et idem Jo. an. ut s. dixi. r plus dicit glo. ij.
 q. ij. in summa. vt in criminali nunqz dicit de delibera-
 torie. quia satis debet reus esse certus an cōmiserit
 crimē vel nō. r sic nō eger tēpore ad negandū v p s-
 tendū. Jo. s. lig. dicit eas oīno esse dandas quā-
 cunqz rescriptū sit transmissū. quia ibi exigit libellus
 bene formatus: r multa possunt opponi p r a libelli.
 ij. q. vij. libelloz. Item debet dari deliberatorie
 vt discutiat psona accusatoris. r bec fuit opi. hosti.
 in summa. co. ti. s. i. v. alie deliberatorie. Do. anto.
 saluando glo. dicit posse intelligi qū petebant deli-
 beratorie circa substantiā petiti. tūc enī nō debent
 dari cum habuerit tēpore ad deliberandū. secus si
 petiti dilatio circa factū libelli. nunc enī est pcedenda
 hęc glo. ista negat r idē forte dicit q dā ad cantēda
 faciunt inseri copiā libelli et sic nō dat postea dilatio
 etiā ad opponendū libello. satis q dicit p q si copia
 libelli fuit inserta r reus habuit tū tēp q potuerit
 deliberare tā circa factū pncipale qz circa formā li-
 belli r psonā accusantis q nō est pcedēda alia dilatio
 saltem magna ar. hic. secus ubi nō potuit deliberare
 circa oia p dicitā. r b videt b sat voluisse hosti. Sz
 circa p dicitā qritur. nunqd illa copia libelli i citatiōe
 transmissa sufficiat ad li. ptest. hosti. b q nō. licz enim
 sufficiat ad deliberatorias negādas. nō tū sufficit ad
 suam ferendam. imo erit necesse q libellus iterum i
 iudicio offeratur. l. s. li. contest. l. vna. r aut. offerat.
 et presente aduersario. ij. q. ix. carte. quia nec datur
 dilatio a iudice procedente. l. c. l. a iudice. canoniz-
 zata. ij. q. ij. nec ob. fm cum. ff. de adul. l. miles. s.
 sexaginta. ubi dicit q die feriata quo tamen ius non
 reddunt potest libellus offerri. quia licitum est iudici
 fm cum r pro pmo ut non sufficiat oblatio extraiudi-
 cialis. vide Jo. an. in addi. spe. in ti. s. libel. pcep. s.
 nunc videndū. in pñ. r ibi tenet etiam hūc intellectū
 ad. s. sexaginta. vel fm eis p t intelligi qū agit de re
 tpe paritura. loqz enī qū marit? accusat iure mariti:
 qd d3 facere infra certū tps. Bar. tū in d. s. sexaginta

Quo no a fonda n h. 921

*An in criminali admittenda p
pnt citatio*

*An in criminali debeat in
ipsa citatiōe exprimi crimina*

*In criminali no dant
deliberatorias*

*An copia libelli in criminali
sufficit ad l. ptest. l.*
An de formā possit libellus offerri

*panis p[ro]hibet d[omi]na d[omi]na p[ro]hibet p[ro]hibet p[ro]hibet
Admittit no[n] d[omi]na d[omi]na p[ro]hibet p[ro]hibet p[ro]hibet
Cognitio lib[er]i p[ro]hibet p[ro]hibet p[ro]hibet p[ro]hibet
An Actus p[ro]hibet d[omi]na d[omi]na p[ro]hibet
Tunc etiam p[ro]hibet*

De dila.

indistincte tenet q[uod] in qualib[et] causa etiam in civili p[ro]t
libellus offerri etiam die feriato. vide q[uod] pie re circa
v[er]oq[ue] dicitu[m] tenet si b[on]i recordor in. c. i. d. libel. obla.
imo in. c. h. de iudi. Tertio dicit glo. q[uod] p[ro] amicus
p[ro]hibet e[st] d[omi]na dilatio. b[on]i admittit hosti. si no[n] mali
tiose s[ed] bona fide petat. q[uod] est arbitrio iudicis relin
quendu[m]. fm no[n] d. iudi. c. pastoralis. et ut li. no[n] p[ro]f.
c. i. s[ed] glo. i. l. i. l. e. o. dicit. hoc no[n] rep[er]i iure cantu
v[er]o p[ro] amicus p[ro]hibet d[omi]na dilatio. s[ed] satis potest d[omi]na
iudice debere arbitrar[ie] hoc. Quid eni si petat ab eo
res de qua satis dubitat v[er]o s[ed] in bonis patris. v[er]o
vult p[ro]hibere amicos m[er]i? i[st]o[m]atos. sec[us] ubi cessat
causa v[er]o vel ubi habuit tempus ad deliberandu[m]
Quarto dicit glo. q[uod] p[ro] aduocato no[n] debet dari
indistincte quo mun[us] respondeat ei habeat responde[re] de
facto suo. Id[em] sentit An. dicit q[uod] postq[uam] responde[n]t
dabit ei. Dic meli[us] q[uod] aut i[n] citato[n]e fuit inserta copia
libelli. et habuit tantu[m] t[em]p[us] q[uod] potuit p[ro]hibere aduocatu[m]
et no[n] habebit alias indistinctas. ar. b. Aut no[n] fuit inserta
copia libelli. et tunc debet habere indistinctas ut consulat
aduocatu[m] sup[er] aptitudine libelli. no[n] eni tenet r[ati]one
si libellus no[n] est b[on]i format[us]. et caneda est ne iudicium
sit frustratoriu[m]. de iudi. causaz. et c. exaiata. et q[uod] eni
sentit b[on]i hosti? ad b. c. i. ut. li. no[n] p[ro]f. et q[uod] ibi no[n].
S[ed] quero nu[m]quid actori sit danda dilatio delibe
ratoria? glo. dicit q[uod] ab initio no[n] est d[omi]na. q[uod] debuit
venire i[n] iudicio. Et aduerte q[uod] a ideo dicit ab initio. q[uod] a
si reus exaper[et] et actor replicaret tunc b[on]i est sibi d[omi]na
dilatio. q[uod] sup[er] illo no[n] potuit venire i[n] iudicio. ut no[n].
in v. a. aut. alie. i. glo. et tenet b[on]i Jo. an. Dilatio tam[en]
data reo p[ro]derit actori. ad b. l. p[ro]tende. L. de t[em]p[or]e. in
inte. resti. et vide in spe. eo. ti. d. dila. s[ed] videndu[m]. v. in
summa. Alter[us] glo. querit q[ui]es erit iste indistincte?
dicit q[uod] hodie arbitrio iudicis. dicit ut dixi s. c. p[ro]f. et
ibi eni remittit. an o[mn]es dilat[io]es iuris possit iudex ab
breuiare ex q[ui] causa possit? It[em] querit glo. quot
probatorie dant[ur] in causa tam civili q[uam] in criminali? et
responde[n]t? s[ed] dicit ut latius dicit in. c. in casus. de testi.
It[em] querit qualiter sunt dilat[io]es dande? et r[ati]one
q[uod] iudice sedente p[ro] tribunali et v[er]oq[ue] parte p[ro]te. Jo.
an. dicit sufficere si iudex itinerat p[ro] locu[m] vbi ius red
dit. ad b. ff. de interroga. act. l. voluit. et spe. hui[us] ti.
ad h. facit q[uod] no[n]. de re iudi. c. vlti. Aduerte lat[er]e?
q[uod] q[ui]da[m] sunt dilat[io]es citatorie. et iste no[n] req[ui]runt cause
p[ro]gnitione. q[uod] dant[ur] in absent[ia]. ut l. nec quicq[ue]. s[ed] ubi
decretu[m]. ff. de offi. p[ro]f. et sic p[ro]sequens no[n] exigit
iudice sedente p[ro] tribunali. ut ibi. et in. l. a. p[ro]cedente. et
q[uod] ibi no[n]. L. de dila. Id[em] videt[ur] i[n] deliberatorijs fm
Inno. et Jo. an. q[uod]a possit augeri et diminui ut patet
in eo. q[uod] le. et no[n]. in. c. dilectus. de p[ro]f. s[ed] spe. hui[us] ti.
tenet p[ro]trahi eo. ti. s[ed] h. v. q[uod] i[n] deliberatorijs. q[uod]a
tales dant[ur] in iudicio. nec ob. ter. hic. q[uod]a hic no[n] dant[ur]
deliberatorie s[ed] excludunt[ur] ex t[ra]nsmissoe copie s[ed] p[ro]p[ri]e.

Do. an. tenet q[uod] no[n] exigit cognitione[m] cause lz dande
sunt in iudicio. iij. q. iij. offerat. q[uod]a si citatorie inq[ui]runt
subrogant loco deliberatorie no[n] exigit p[ro]gnitione[m].
ita nec inq[ui]runt sunt pare deliberatorie. Sed dicit q[uod]
exigit cause cognitione[m] s[ed] no[n] plena. v[er]o poterit dari
a p[ro]cedente iudice vt in d. l. voluit. plena eni p[ro]gniti
one no[n] exigit. q[uod]ia de iure dande sunt. ut. iij. q. iij.
offerat. s[ed] aliqua cognitione[m] exigit. am hodie ex col
silo moderent[ur] fm qualitate[m] cause ut dixi s. c. p[ro]f.
Quedaz sunt indistincte p[ro]paratorie sive instructorie
et iste no[n] dant sine cause cognitio[n]e. iij. q. iij. spaciu[m]. v.
a iudice. fm Inno. et Jo. an. s[ed] sentit Jo. an. super
glo. ista ut s[ed] sufficere iudice[m] itinerare p[ro] locu[m] iudicij.
Sed Bar. in d. l. a. p[ro]cedente. dicit q[uod] p[ri]ma dilatio
p[ro]batoria no[n] exigit plena[m] ca[us]e cognitione[m]. ideo potest
peti et p[ro]cedi iudice p[ro]cedente. s[ed] secunda et tertia exigit
plena[m] cognitione[m]. ideo debet p[ro]cedi a iudice sedente et
no[n] p[ro]cedere. vnde intelligit d. l. voluit. in his que no[n]
requirunt plena[m] cognitione[m] cause. Ly. dicit q[uod] si datur
dilatio partibus no[n] co[n]tradictib[us]. q[uod]a no[n] exigit cause
cognitio. tunc potest fieri a p[ro]cedente. alias secus.
Do. an. p[ro]cedendo o[mn]es opi. dicit. q[uod] si dilatio est cita
toria vel deliberatoria potest dari a iudice p[ro]cedente.
si est p[ro]batoria tunc si pars no[n] p[ro]trahit potest dari a
p[ro]cedente. si p[ro]trahit et est p[ri]ma dilatio. Id[em] si p[ro]tra
dit et est alia requir[en]s cause cognitione[m]. debet dari
a iudice sedente p[ro] tribunali. Et satis p[ro]t[us] b[on]i fuisse
de mente Bar. et placet. An aut[em] valeat secunda vel
vltior dilatio data sine cause cognitio[n]e? Bar. i. l. si.
ff. de dila. dicit q[uod] no[n]. p[ro] illu[m] tex. que sentit Bal. in. l.
petede. L. de t[em]p[or]e. in inte. resti. q[uod]a b[on]i est p[ro]tra ius p[ro]t[us].
vide q[uod] no[n]. i. c. vlt[er]a t[er]tia. j. de testi. Querit glo.
an data dilatio[n]e p[ro]quiescat iudicis officiu[m] et simpl[iter]
responde[n]t q[uod] sic. s[ed] dicit ut plenus dicit in. c. significate.
j. de appel. ubi materia p[ro]p[ri]e ponit[ur]. Ultimo dicit
glo. q[uod] post pemptoriu[m] iudex potest facere gratia[m]. s[ed]
expectado parte[m]. p. c. p[ro]f. de offi. dele. aut querit
nu[m]quid post dilat[io]z citatoria[m] possit iudex facere gras
et q[ui]e? dicit ut le. et no[n]. i. d. c. p[ro]f. ubi ponit[ur] materia
Et querit de alijs dilatationibus nu[m]quid possit illas
renocare v[el] abbreviare seu elongare? et dicit ut dicit in
c. significate. de appel. ubi materia ponitur. Quoc
venit ad expeditione[m] notabilis glo. Inno. q[uod] versat
circa illam materia[m]. an et quado citatio afficiat citatu[m]
vt teneat co[m]parere? et an et q[ui] valeat processus p[ro]tra
no[n] co[m]parere? de qua materia vide eti[am] p[ro] eade[m] Inno.
in. c. sup[er] l[ite]ris. de s[er]pt. et in. c. prudentia. de offi. dele.
et p[ro] Jo. an. post egi. in regula sci[en]ti. de regu. in. li. vj.
in fi. q[ui]nis. vbi ponit bona[m] distictione[m]. et aliq[ui]d per
Bar. in. l. quida[m] p[ro]hibet. ff. de re iudi. et in. l. ij. ff. si
quis in ius vo. no[n] ie. et materia est satis longa. s[ed] hic
non multu[m] me ext[en]da. sed ex dicitis Inno. formabo
hic distictionem per quam materia clario[rum] modo

*Indistincte p[ro]paratorie sive
instructorie*
Solutio p[ro]batoria
*Quodammodo p[ro]hibet
d[omi]na a iudice p[ro]cedente
p[ro]batoria d[omi]na a iudice
deliberatoria d[omi]na p[ro]cedente*
*An data dilatio[n]e qui p[ro]t[us]
iudex officiu[m]*
*Post pemptoriu[m] iudex p[ro]t[us]
facere gratia[m] s[ed]
expectado parte[m] p[ro]f.*

*Quodammodo p[ro]hibet d[omi]na a iudice p[ro]cedente
p[ro]batoria d[omi]na a iudice deliberatoria*

*An et q[ui] citatio afficiat citatu[m] vt teneat
co[m]parere? et an et q[ui] valeat processus p[ro]tra
no[n] co[m]parere? de qua materia vide eti[am] p[ro] eade[m] Inno.*

De p[ro]cedendo

Aut in iudicio p[ro]cedendo ordinari
Aut in iudicio p[ro]cedendo ordinari
et alioquin alioquin ordinari
et alioquin alioquin ordinari

Aut in iudicio p[ro]cedendo ordinari

Aut in iudicio p[ro]cedendo ordinari

Aut in iudicio p[ro]cedendo ordinari

Aut in iudicio p[ro]cedendo ordinari

Aut in iudicio p[ro]cedendo ordinari

apparebit q[ui] ex modo procedendi p[er] alios. et aliqua
vtra dicta. Inno. hic addit que tamē faciūt specificē
ad hanc materiā. dico q[ui] q[ua]ndo citans nec est; nec
potest esse iudex. et tūc nec citans artat ad p[ro]cedēdū
nec valet p[ro]cessus p[ro]tra non p[ro]parentē vel p[ro]parentē. q[ui]a
taciturnitas hoc casu nihil opat. ad hoc q[ui]d nō. glo.
in. l. i. l. ubi de cit. agi. oz. ubi dicit glo. q[ui] iudex
est talis q[ui] citans sua volūtate non potest facere illū
iudicē nō nocet taciturnitas. facit de p[ro]ben. dilecto. et
qd ibi nō. Inno. et qd nō. Enil. in spe. in ti. de cita.
§. i. v. sed pone q[ui] iudex. et §. perul. i. fi. et per archi.
xv. q. iij. c. ij. et qd nō. in. d. regula sciēti. Ex quo in
fert q[ui] citans dicitur a laico sine p[ro]parente sine nō; p[ro]o
cessus p[ro]tra cū nō valet. vbi nō ē nec eē p[ro]t iudex. q[ui]a
semp[er] repitit[ur] snia a nō suo iudice lata. L. si a nō p[ro]pe.
iudi. p. totū et de iudi. at si dicit. et qd nō. glo. in. c. si
gnificasti. de fo. cōpe. Et citans nō ē iudex. p[ro]t nō
esse et si notorie p[ro]stat cū nō eē iudicē; nō tenet citans
cōparere nec valet p[ro]cessus p[ro]tra nō cōparentē; sine su
per p[ro]cipali. sine sit p[ro]tmacia punitiva et hoc nō. gl.
ij. q. ij. c. si cōp[ro]s. et in. c. veniens. de acci. p[ro]bal. in. c. si
duobus. de appel. et c. si a iudice. et ti. li. vi. Et non ē
notorie citans nō eē iudicē. et tunc aut nullū innitit[ur]
p[ro]tati in ipa citatione; vt q[ui]a simpliciter citat nō exp[ro]i
merido se iudicē delegatū vel ordinariū; et nō tenetur
cōparere. ut voluit hic Inno. nec valet p[ro]cessus ali
quis p[ro]tra nō p[ro]parentē. ex q[ui] i veritate nō erat iudex
aut mittit alicui iurisdictioni; aut delegate aut ordi
nari. p[ro]mo casu aut dixit se delegatū forte mittēdo
tenore alicuius rescripti; vel sine trāsmiissione copie
in casu q[ui] sufficit ut. s. dixi. et tunc aut nullū in verita
te emanaverat rescriptū a supiore; vel erat falsum. et
Inno. videt variasse. nā in. c. sup. lris de sp. videt
velle; q[ui] nō valet p[ro]cessus etiā sup. incidenti cōtra
absente fact[us]. quia faber falsi rescripti sicut nō potu
it dare iurisdictionē in p[ro]cipali. ita nec in incidenti
vt p[ro]nunciet se cōparentē; vel ut puniat p[ro]tmaciā nō
cōparentis; sed aliud videt hic sentire. sed primū dī
ctū tenet ibi Jo. an. et videt cōior opti. et dicit h[ic] ple
nius ut ibi nō. Et rescriptū emanaverat a supiore
sed erat nullū. quia impetratū ab ep[iscop]o. et tenet
citans p[ro]parentē; et si nō cōparent valet p[ro]cessus cō
tumacie punitivus sed nō in p[ro]cipali. quia i dubio
erat iudex in p[ro]gnosecōdo an sua esset iurisdictione; ut in
d. c. sup. lris. sed in p[ro]cipali nō habet iurisdictionē
ex quo rescriptū erat nullū sed si prius p[ro]nuntiant se
iudicem p[ro]parentē valet p[ro]cessus postea sup. p[ro]cipali
quāq[ue] rescriptū in veritate esset nullū. hoc est nota
bile dicitur lapi. in. c. i. de rescrip. li. vj. et nō. in d. c.
sup. lris. facit qd nō. Inno. in. c. i. et ij. de cōfir. vti
vel inuti. et in d. c. sup. lris. Si vō rescriptū non erat
nullū sed surreptitū. et sic poterat exceptione didi et
valet p[ro]cessus etiā super p[ro]cipali p[ro]tra absentez si

status cause hoc patitur. quia habebit iurisdictionē
licet didibilem. et imputandū est non excipienti. ad
hoc qd nō. in. c. sup. lris. et. c. ceter. de rescrip. et
in. c. inter. de re iudi. Et in iudicio iurisdictionē ordina
rie et in veritate non erat iudex nec citati nec alioq[ue]. et
tunc non valet p[ro]cessus contra absente nec contra
p[ro]parentē. quia semp[er] repitit[ur] p[ro]cessus factus a non
iudice; vt s. dixi in delegato. nec etiam habet locum
prorogatio ex q[ui] nulli p[ro]t iurisdictioni. ut in. c. signi
ficasti. de fo. cōpe. et in. l. p[ro]natoz. L. s. iurisdic. con.
iudi. Et non est iudex ordinariū citati s[ed] est alicui
illius territorij ubi citat et exprimit causas; in citatōe
que si esset vera cōparenter iurisdictione. ut quia p[ro]p[ri]e
vel deliquit. et tunc aut exprimit aliquem errorem in
citatione. ut q[ui] veniat ad respōdendū seruo vel excu
sato vel spoliatoz suo vel pupillo; vel si non exprimit
et est notorie citationē iniustam. ut quia citat ad locū
notorie non tutū et non tenet ille cōparere. et hoc est
notabile dicit Inno. h. nec valet q[ui] p[ro]t vnoz citatio
potest p[ro]tinere aliquid ita iniustū q[ui] nō possit habere
excusationē vel dubitationē. Exemplū citat[ur] est d[omi]n[us]
ut respondeat seruo qd potest esse si sup. intolerabili
iniuria p[ro]querat de eo. in. l. de bis q[ui] sunt sui vel alie.
iuris. et idem in omnibus alijs. semp[er] potest inuocari
aliqua excusatio. nāz respondet fm Inno. q[ui] ex quo
iniustū vel illicitum posuit in citatione; nisi adijcat
causas excusationis illius iniusti p[ro]ma facie nō tenet
ire. Et quando iniusticia est notoria. vide bo. tex. in
glo. in de. pastoralis. §. p[ro]fana. de re iudi. et idem est
vbi citatio in se non est iusta sed est notorie impedi
mentū ex parte citati. ut quia infirmus. ut in. l. q[ui]nā
ff. de re iudi. Et idem qd dixi in ordinario intellige
in delegato. eadem ratione. Unde in omnib[us] in q[ui]d
s. dixi tenere p[ro]cessum delegati. intellige. nisi erro
modo p[ro]dicto sit in citatione; vel notorie consistet de
iniusticia. Si vō citatio est iusta tunc tenet cōparere
licet in veritate nō sit iudex. ex quo de hoc dubitatur.
et si non cōparent valet p[ro]cessus p[ro]tmacie punitivus;
quia debebat venire ad allegandū p[ro]ilegiū suū. l. si
quis ex aliena. ff. de iudi. et. l. ij. si quis in ius vo. et
l. vna. si quis ius dic. non obtēp. s[ed] si in veritate non
erat iudex. nō valebat p[ro]cessus sup. p[ro]cipali. nisi
p[ro]nunciet se p[ro]s iudicē p[ro]parentē. etiā si status cause
patiat ut possit p[ro]cedi lite nō p[ro]st. nec p[ro]cedendo ad
vltiora videt se p[ro]nunciare iudicē; ex quo pars ad
uersa est absens. quia non videt p[ro]sentire imo potius
p[ro]tradere. seans si fuisset p[ro]sens. et sic intelligit. c. et
parte. ij. et qd ibi nō. de app. et hoc voluit Inno. h.
et nō. in d. regula. sciēti. Et habes ex p[ro]dictis vna
differētiā in validitate p[ro]cessus inter ordinariū et
delegatū. quia si delegatus i veritate nō erat iudex;
non valet p[ro]cessus p[ro]tra absente etiā p[ro]tmacie pu
nitivus. quia ille non habet aliquam iurisdictionē.

Handwritten notes in the right margin, partially cut off.

quod intelligitur. s. dicitur. sed in ordinario valet procedit
 sus contumacie punitionis. et etiam super principali si p
 nunciat se in iudicio competente et hoc id quia ipse habet
 generaliter iurisdictionem super omnibus habitantibus in
 suo territorio. indigenis vel extraneis. rōe cui? pot
 citare et pñuare i casu dubij. Et ut. s. dixi tam i or
 dinario q̄ in delegato valere. p̄cessum p̄tumacie pu
 nitionis. intellige nisi sit interpositū decretū cā p̄tuma
 cie. et iniusticia erat ex pte agentis ut ga sibi nō ppe
 tebat ius hoc petēdi. vel sciebat cōpetere exceptio
 nē absentis et tacuit puta exceptionē pacti. tūc enī s̄m
 cōm et verā opi. nō tenet ipō iure decretū. quia de
 bet esse interpositū nedū nite. i. servato ordine iudi
 ciano. sed etia recte. i. iusticia p̄petenti agentis. alias
 nō valet ut vult nō. hic Jnno. et sentit in. c. dilecto.
 de v. sig. Et tenet Bar. in. l. iuste. ff. de acq. pol. et i
 l. fulcians. §. p̄tor. ff. ex qui. cau. in pol. ca. licet gl.
 ibi dubitet et aliud videat sentire gl. i. d. l. iuste. et ut
 de p. spe. qui ponit opi. succante. i. si. de p̄mo et scdo
 decreto. §. nunc dicamus. in si. et p. opi. q̄ nō teneat
 videt tex. in. l. i. §. hec verba. ff. ne vis fiat ei. et in. l.
 cum vero. §. subventus. ff. de fidei cō. liber. et i. l. si eo
 tpe. ff. de pecu. sequit etia Do. an. secus ē i snia que
 alio nō obstat valet. licet ius nō p̄petat agentis ut. l.
 cum putare. ff. fami. her. ga illa facit ius inter p̄tē
 ut in. c. cum iter de re iudi. et i. l. ingenius. ff. de sta
 bo. et in. l. res iudicata. ff. de reg. iur. qd ē vep nisi sit
 lata ex falsis probationib? de q̄ tūc dicitur. qd le.
 et nō. in. l. si p̄tor. §. marcellus. ff. de iudi. et in. c. ciz
 bertoldus. de re. iudi. et in. c. licet de p̄ba. et hoc nō.
 Ant iudex citas habebat i veritate iurisdictionē. et ex
 p̄sit ea que erāt exp̄mēda in citatōe. nec citatio erat
 notorie iniusta. et tūc citatus tenet p̄parere. siue citas
 sit ordinarius siue delegatus. et si nō cōparet. valz. p
 cessus p̄tumacie punitionis. ut in. c. de caus. de offi. de
 le. et l. ma. si quis ius di. nō obtēp. cū si. et si stat. cāe
 pariat vel eius q̄litas. valebit p̄cessus etia sup p̄nci
 pali. quūmo plus dicit Jnno. nō. q̄ si aliqua exce
 ptio deliberatoria p̄petebat reo p̄tumaciter absentis.
 et quo fuit p̄cessum in cā ad actū qui solet fieri post
 li. cōte. nō admittit postea reus venies ad illā vltē?
 proponēda. quia si tūc p̄ns est et tacuisset. vltē? illā
 proponere nō potuisset. ut i. c. inter de re iudi. §. nec
 si contumaciter absens sit. cū contumaciā p̄ntia repu
 tat. et absens contumaciter p̄ntia reputat. In autē. ut
 oēs obc. iudi. puin. §. si aut ille. et i. c. veritat. de do.
 et cōm. et i. c. ij. de arbi. li. vi. p hoc nō. gl. in. c. i. li. vi.
 de dec. Et idē qd. s. dicitur ē in declinatorijs iudicijs
 intelligendū ē in dilatorijs et alijs pemptorijs. s̄m
 Jnno. ut tādū eis gaudeat qui absint p̄tumacit q̄dū
 eis gaudere possit si contumax nō fuisset. postea non
 et hoc rōibus predictis. quia nō debet esse melioris
 cōditionis. et nec s̄m eū q̄ret vltē? an actor scie

rit exceptionē reo cōpetere. cū hec querēda sunt ante
 sententiā. Itē si nō proposuit ante li. cōtest. videt eis
 renūcasse. ut in. d. c. iter. s̄m tū cū apparuit ipsum
 contumaciter abuisse. ut quia erat iustus vel alio im
 pedimēto detentus. restituet ex generali clausula. ff.
 ex qui. cau. maio. l. sed et si p̄torē. §. vlti. et in. c. cū ber
 toldus de re iudi. Et qd. s. dixi. q̄ absens nō admittit
 tal nisi eo casu quo admittet p̄ns tenet Jnno. in. c.
 si duobus. de app. et lapus sua all. cxxij. p que tenet
 q̄ post terminū datū vsuras repetendi ad pbandū
 de iure suo. nō admittit contumax opponēs exceptio
 nē dilatoriā. quia ille qui agit nō soluit vsuras quas
 extorsit. in p̄ta. c. ga frustra. de vsu. ga tales exceptio
 nes debēt proponi an ingressum iudicij. nā lis ha
 bet p̄ cōt. ex quo processum ē ad actū qui solet fieri
 post lit. cōtest. ut etia nō. gl. in. d. c. i. de dec. li. vi. et
 p hoc dicto vide in spe. de app. §. nunc breuiter. v. p
 pone. et p pan. in de. sepe. de v. sig. Aut quis ē in
 dex quo ad quid? et citat sup alio. vbi nō ē iudex. et nō
 tenet ille cōparere. ga respectu illius articuli nō ē in
 dex et sic sibi impune nō paret. ut in. l. si. ff. de iurisd.
 om. iud. et c. ij. de cōsti. li. vi. Aut pcedit sup alia re
 p̄ntē pte et nō cōtradicit. et valet processus. ga taci
 te videt facta. p̄rogatio sup illa re etia si iudex sit de
 gatus. ut in. c. cū olim. de offi. dele. et dicit ibi nō. et
 in. c. p. et g. eo. ti. et per hoc habes gl. Jnno. daram et
 corroboratam multis alijs materiā ampliantibus.

Interd. tue.

Hoc. c. legitur duobus
 modis. primo ut intel
 ligat q̄ hic petebat possessiones. quia in cī
 derāt in cōmissum ex nō solutione facta debito tpe.
 et tūc intellectus ē clarus. cū enī sufficiat cessario biē
 nij. ut in. c. potuit. de loca. illa additio. et plus? posi
 ta in tex. vlt. eius declaratio nihil opabit. et sic nō erat
 op? dare novas dilaciones deliberatorias. et s̄m hūc
 intellectū hoc dicit in summa. p̄ter declarationem li
 belli. p quā natura negocij nō mutat. noue dilatorie
 nō dabunt. sic summa. Jo. an. et bene. sed iste intel
 lectus nō habet in se magnā seu aliquā dubitationē
 Secūdo legit q̄ hic petebat pensio p̄teritoꝝ annoꝝ
 exp̄ssis tribus annis cū adiectione et plus. vel petebat
 tur ipe possessiones ex cā p̄dicta. et pensio p̄teritoꝝ
 annoꝝ mō p̄dicto. et tūc oportet dicere ut. j. dicit q̄ ex
 exp̄ssis in libello poterāt rā satis deliberare quid cō
 tineret sub illa dictione. et plus. iō nō fuerūt date de
 liberatorie de nouo. Et s̄m istū intellectū sic summo.
 Ex declaratione verbū generalis vel ambigui positi i
 libello. noue iudicē deliberatorie dande nō sunt si p
 exp̄ssa potuit reus deliberare sup ambiguitate illa
 vel generalitate. h. d. Binidit. nam in prima ponit
 iudicis consultatio et appellantis petitio. i secūda ibi
 nos respōsio. et appellantis repulsio. Nota s̄m
 primum intellectum q̄ libellus debet attēdi tā circa

*ut
 Absens non admittit nisi eo casu
 quo admittitur p̄ns*

*Comprobatore dicitur p̄poni
 an iudex sit iudex*

*An quis iudex quo ad quid
 et cum p̄ alio. qd. nō est
 iudex*

*An p̄cedit p̄ alia re p̄ntē
 p̄ reo gaudet*

*De declaratione et p̄ntia
 ambigui p̄ntia in libello
 Nam iudex deliberatorie
 nō p̄ dande*

Quo dicitur de libello

*An iudex cum h̄c in veritate iudicij et
 exp̄ssis in q̄ p̄ntia p̄ntia in citatōe
 Ad q̄nt? deliberatorie p̄ntia gaudet abus p̄ntia
 p̄ntia in cā ad actū qui solet fieri
 Quid in dilatorijs et p̄ntia iudicij*

substantia et effectu. q̄ circa generalitate ipsius i mo
 do concludendi et no i mo narrandi. sup̄flua eni v̄l gene
 raliter narrata no hnt alterare p̄dutione libelli et ip̄i
 natura. satis eni e q̄ libellus sit clarus circa modum
 concludendi. nec sup̄flue narrata subiacet p̄bationi. ut
 in. c. ex pte. b. de fo. co. pe. vbi i libello possessorio fu
 it variata proprietatis. no tñ p hoc subiacet p̄bationi
 imo de ea no ponit obijci. Ex hoc inferi q̄ iste ar
 chipresbyter actor. no tenebat declarare illad verbu
 generale. quia satis concluderat intentus libellantis
 p̄ exp̄sione triu annoz. qd̄ etiã voluit hic hosti. vi
 de etiã in simili p do. de ro. conu. lxxxi. et qd̄ dixi in
 d. c. ex pte. b. Nota sc̄do rectorẽ agere p̄ iurib⁹
 ecclesie debere formare libellu noie ipsius ecclesie. sed
 nunquid hoc e de iure sciendũ. Cinc. hic q̄ sic. quia
 platus no habet suo noie actione directã vel vtilen.
 L. de epi. et de. auẽ. sed hodie co. de fide instr. c.
 inter dilectos. Et huius dicit addebat hosti. ronez i
 c. olim. f. de resti. spo. quia rectores sui plati para
 tores sunt. no dñi. ut in. c. ij. de dona. et quia sic pro
 ponẽs actione. no exp̄mes vtilẽ vel directa videt. p̄
 possusse directã. sicut subtiliter dicit. ff. de peci. herẽ.
 l. nulli. s. si quis sc̄s. Ita in proposito si quis agat
 et no dicat quo noie videt agere proprio et no alieno
 et sic etiã e concludenda sentia. p hoc. ff. de his qui no. i
 infra. l. furti. s. si quis alieno. sed in contrariis facit fm
 hosti. hic. f. q̄ plar. s̄p̄ videt agere noie ecclesie
 no proprio vel alieno. nisi hoc exp̄imat. quia oia ac
 quirit ecclesie nisi vbi exp̄imat. ut p̄bat fm eum de pe
 cul. de. c. i. et p totũ. et ita trãsit hosti. et Jo. an. hic ni
 hil aliud dices. sed moderniores aliter et min⁹ pfecte
 dicũt. Ego p declaratione hui⁹ articuli. primo et p̄
 cipaliter duo subijciõ examini. p̄dimo nũquid re
 ctor vel platus debeat agere noie ecclesie vel proprio
 vel alieno. Secũdo quid i dubio vbi no exp̄ssit an
 ageret noie ecclesie vel proprio vel alieno. Circa
 primũ facio tria mēbra. quia aut agit p iurib⁹ p̄ticu
 laribus ipsius ecclesie. aut pro corpore ipsius ecclesie aut
 pro iurib⁹ cõpetentibus ip̄i rectori seu plato. Circa p̄
 mũ quãdo agit p iuribus p̄ticularibus ipsius ecclesie
 concludo q̄ agere debet noie ecclesie. sive agat petito
 rio sive possessorio. et idẽ si conueniat sup iuribus pos
 sessis ab ecclesia. hoc p̄bat in. c. olim. i. et. iij. de resti.
 spo. et hic et in. c. querdã. de dec. et i. c. i. de cau. pos.
 et proprie hoc tenet Jnno. in. c. in lris. de resti. spo.
 vbi dicit q̄ plati et denã noie ecclesiaz suarum possi
 det possessiones eaz. cõmunitẽ et naturaliter. Cũ i eo
 dẽ. c. in alia glo. dicit q̄ platis habentibus ius i bene
 ficijs. no e vtile proponere interdiciũ recuperande pos
 sessionis suo noie. ad recuperandũ possessionẽ rez. ab
 latay. quia no possidet p̄tinetia ad dignitatẽ nomine
 suo sed noie dignitat. noie q̄ dignitat q̄ e expoliata i
 tẽdet possessõnũ v̄l petitoriũ s̄z eũ. Jdẽ t̄z i. c. cũ su

Infero
 Lector agere p̄ iuribus ecclesie
 forme libelli non oportet

An actor vel platus debeat agere
 non solum sed etiam pro alieno
 Et per via p̄ticularia

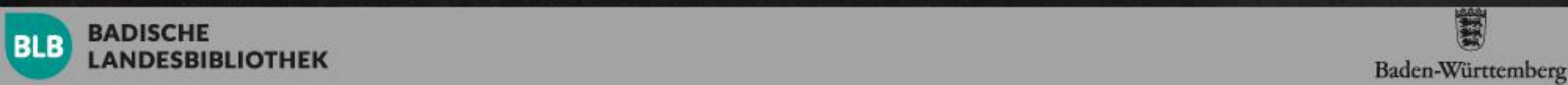
per de cau. pos. et proprie vbi notabiliter dicit q̄ pla
 ti sui dispensatores habita cõfirmatõe statim p̄nt ad
 ministrare sicut si pupillo daret tutor. vel adultis cu
 rator et noie ecclesie intentare actiones. Et etiã si spo
 licet ecclesia aliquibus rebus antoq̄ possessione nãci
 scat. platus habet interdiciũ v̄l vi. sicut tutor nomine
 pupilli. vel quilibet administrator ecclesie d̄z admini
 strare noie ecclesie no suo. et sic no e cõtrariũ fm eum
 ff. de acqui. pos. l. cũ heres. vbi dicit q̄ possessio rez
 hereditariay no transit ad heredes. nisi corporaliter
 apprehensa sit. quia hic agit noie eccleie q̄ possidẽt sui
 possidet. sed ibi p̄derat illud ut agat heres vel pos
 sideat noie proprio. Et sic sentit Jm. nobilitẽ p̄o
 lato posse agere etiã possessorio p iuribus eccleie sub
 tractis. etiã anteqũ possideat illa bona seu iura vel
 ip̄am ecclesia. quia agit noie ecclesie q̄ fuit in possesi
 one. Jdẽ et clarus voluit do. de ro. deci. iij. vbi hoc
 limitat no. qñ alius no e in possessione ecclesie. si aut
 alius possideret tũc no posset platus agere pro iuri
 bus et fructibus ecclesie. quia cũ debeant possessori.
 ar. in. l. bonifidei. ff. de acqui. re. do. Jste propria au
 toritate videt velle spoliare possessore. qd̄ no licet
 vt. l. si quis intantã. L. vnde vi. et. xvi. q. vi. placuit.
 c. eum qui. de p̄bei. l. vi. qd̄ bene no. et hoc p̄cedit
 ut agat noie ecclesie. sive sit p̄datus ecclesie ut in in
 ribus p̄all. sive sit platus mediantis ut. quia q̄s agit
 noie ecclesiaz suaz. ut p̄bat in. c. h. p̄p̄n. de success.
 ab inter. sive sit administrator alius. ut i. d. c. querdã
 vel aliã iurisdictione habeat in ecclesia ut in. c. co. que
 renti. de offi. ordi. vbi no. dicit Jm. in. v. in ecclesiã
 q̄ abbas vel alter p̄datus superior cui capella e sub
 iecta non agit noie suo vel sui monasterij pro iuribus
 capelle. sed debet agere noie ipsius capelle. cũ eni ca
 pella habeat distincta sua iura a iuribus monasterij
 et ip̄a capella sit dñã suoz iurũ. ipsius noie e agendã
 et no alterius nisi forte fm cũ capella cõcessa esset in
 proprios vsus. quia tũc cũ sit quasi domini vsufru
 ctuarius. agere p̄t negatoria proprio noie. dicit ta
 mẽ tutus eẽ eã intẽtare noie capelle. cõfessoria aut i
 tentat abbas noie sui monasterij pro iuribus q̄ ha
 bet in capella. de quo. f. de. v. sig. abbate. et. f. dicam i
 alio mēbro. Jtẽ p̄dicta dico p̄cedere ut in casu p̄e
 dicto agat noie ecclesie. sive agat solus platus sive p̄
 latus cũ capitulo simul. licet cõtrariũ sentit Jm. i. c.
 ij. de resti. l. vi. dices q̄ platus et p̄entus agunt no
 mine proprio. quia ipsi sunt dñi. q. vi. b̄dum. v.
 palã. et Jdẽ Jo. de lig. bic. cũ quovideat transire do
 an. Sed collec. cõtra. qd̄ mihi plus placet. p b̄ alle
 go tex. c. olim. f. de resti. spo. vbi noie eccleie hnt acti
 per plati et capitulũ. Jtẽ in veritate isti sunt ad
 ministratores et no dñi. vñ no p̄nt facere cõtrabõdo
 cõditione ecclesie etiorẽ seu alienare ip̄i bõa nisi i ca
 sub a iure exp̄sio et senata forma. xij. q. ij. i summa

in. c. sine exceptione. dominum re: ecclesiarum non est
 penes eum sed apud ipsum vel ecclesiam universalis vel
 ipsam ecclesiam specialis et non. idem inno. i. c. cum super. de
 cau. pos. et proprie videmus in super quod solus prelatus re-
 vocat procuratorem datum a conventu super rebus communibus
 ut ipsemet agat ita non. inno. in. c. h. de testi. li. vi. et ta-
 me ipse prelatus debet agere nomine ecclesie et quicquid sit
 minus est agere nomine ecclesie et hoc quo ad primum. Quo
 ad secundum quoniam agit pro corpore ipsius ecclesie. ut quia
 agit possessione recipiende et tunc agit nomine proprio.
 et non ecclesie. quia ipse et non ecclesia fuit spoliatus. ut p
 bar. in. c. ut querente. de testi. spo. et vij. q. i. p. titu.
 et i. c. in litteris. et c. ite cum quod eo. ti. inno. in. d. c.
 litteris. et in. c. cum super. Idem si agat possessio adipi-
 scende ut in. c. accedes. de acci. vel si agat petitorio ex
 quo agit pro corpore ipsius beneficii ut in. c. ex insinuan-
 one de proci. ecclesia enim non possidet seipsum. nec re-
 git seipsum. sed prelatus suo nomine et tanquam rector ipsam
 possidet et gubernat: hoc breviter dico quod ad secundum.
 Ad tertium quoniam agit pro iuribus competentibus pre-
 lato seu rectori. breviter dico quod agit nomine suo tanquam pre-
 latus ut p. in. c. cum venerabilis. et c. constitutus. de re-
 li. do. et c. auditis. de in. inte. rest. cum multis si. vbi episcopus
 agit tanquam episcopus contra ecclesias inferiores. p. iuribus episcopi
 scopolibus. Ex quo enim ista. iura sibi competunt et non ec-
 clesie. agat nomine suo. et ita sentit inno. in. d. c. coquere
 re ut. s. dixi. et in. c. in litteris prelati. modicum ante fi.
 Ad tertium principale quid dicitur in dubio conda-
 do. quod aut egit super re ecclesie. vel contractu inuito cum ec-
 clesia. vel alio iure ecclesie competenti: et hoc constat vide-
 tur egisse nomine proprio. aut super re. propria vel contractu in-
 ito cum eo ut puniato et nomine proprio: et hoc constat. et vide-
 tur egisse nomine proprio. hec apte probant ex notatis: i.
 c. collecti. de fo. p. re. et c. requisisti. de testa. et per Jo-
 an. in simili. in regula privilegii de reg. in. li. vi. in. mer-
 ca. et in materia tutorum et curatorum. i. l. post mortem. et ibi
 p. bar. ff. q. i. ex facto tuto. arguendo de contractibus.
 ad indicia. nam et in iudicio quasi contractibus ut. l. iij.
 ff. de pecu. Aut sumus in dubio. ut quia egit super re que
 pater potest commere personam et ecclesiam. et tunc tenet hic
 do. an. quod videtur egisse nomine ecclesie. quia res presumit ec-
 clesie. allegat quod in simili non. bar. in. d. l. post mortem
 sed certe ibi nota faciunt in oppositum. Ibi enim dicit bar.
 quod si tutor praxit super re que potest commere pupillum sic
 tutor: quod videtur proprio nomine praxisse: et videtur de hoc
 tex. in. d. l. post mortem. s. tutor. sed forte do. an. vo-
 luit sequi hosti. in eo quod dicit quod quemadmodum indu-
 bio res presumit ecclesie. ita videtur egisse nomine ecclesie. licet
 presuppositum non est indistincte verum quia non semper acqui-
 rit ecclesie nec presumitur acquisivisse in dubio semper ex
 bonis ecclesie. ut non. in. c. cum in officijs de testa. et est
 optimus tex. cum gl. i. c. i. q. iij. et in iudicio non semper
 p. accipit imo possit succedere. vbi h. cau. dubij disti-

guere sic. quod aut fuit expressus nomine appellationum. ut quia
 dixit prelati seu rector: et videtur egisse nomine ecclesie
 aut expressit nomine proprium tamen et videtur egisse nomine pro-
 prio. pro hoc est tex. cum gl. in. d. s. tutor. et quod le. et non. in
 c. quonia abbas. de offi. dele. et in. d. c. requisisti. et p
 Jo. an. in. d. regula privilegii. et hoc quo ad discernere
 dum quo nomine videatur egisse. sed si aliquid acquisivit an
 videatur acquisivisse ex bonis ecclesie vel ex bonis pater-
 nis vel ex industria sua: et alia quod. que examinat ple-
 ne in iuribus prelati. et plenissime dixi in repetitio. c. cum
 dices de testa. et hoc remanet expeditus. dan. et la-
 tius quam alibi iste articulus. et in quantum. s. incidenti di-
 ctum fuit quod in dubio quod videtur deduxisse directam actio-
 nem. dicit non. in spe. in ti. de actio. et peti. s. i. v. in h
 aut. et v. nunquid tenet quis dicere. ad fi. s. et p. bar.
 in. l. i. ff. de actio. et obli. et l. si mulier. s. eandem. ff. de
 exceptioe indi. vide quod dixi in. c. ceterum. s. de iudi.
 Tenio ad gl. et op. videtur enim novus inducias fuit
 se dandas. quia illa dicitio. et plus ad modicum. refertur
 ut in. l. hec adiectio. ff. de v. sig. et iste actor declara-
 bat quod volebat inducere tempus maius expresso. nam expre-
 serat triennium. et postea declaravit quod septennium non
 solvat. et sic versum reus non poterat deliberare in primo
 termino. quia versum potuit cogitare quod veniret tempus
 ultra naturam verborum ar. in. l. non aliter. ff. de le. iij. et in
 c. si. de v. sig. id. fm. gl. hic agebat ad restitutionem il-
 larum possessionum que incederat in communi sum prope so-
 lutionem non factam. et ad hoc sufficit cessatio pro brevibus
 cum res est ecclesie. ut i. c. potuit. de loca. et iste actor. etiam
 expressit triennium. et sic expressio sufficiebat ad obtinendum
 in causa. vbi superflue fuit adiecta illa dicitio et plus. nec
 erat opus declaratione cum sine ea potuit deliberare.
 Ex his colligitur prima lex. de qua promisi quod h. age-
 bat ad restitutionem re: quo casu hec littera est verissima.
 Et pro ea est tex. i. c. cum dilecti. et c. pe. de emp. et vendi.
 vbi sufficit quod in libello et dictis testium et inia dicat de
 ceptione factam fuisse ultra dimidiam iusti. p. c. non deter-
 minando aliter illud ultra. cum agit ut restituat res. vel
 ut suppleat iustum precium. quia ad istum effectum sufficit de-
 ceptio ultra dimidiam quantumcumque illa sit modica. secus
 dicit gl. si fuisse actum ad restitutionem subtrahere precium. quod
 dicitur non soluta tribus annis. et ultra. quia tunc non
 potuisset deliberare de certo tempore. ideo facta decla-
 ratione darentur inducie. huc intellectum gl. sequitur h
 hosti. tamen quo ad primam partem quam quo ad secundam dicens
 quod ubi petit quantitas ratione additionis dabitur dilatio
 alle. ff. de excep. rei. ind. l. cum querit. et l. sequit. Cir-
 ca hoc tamen concludit quod vbi gl. declarat libellum esse mul-
 tum remotum a tex. index dabit dilacionem. alias denega-
 bit. ut hic et s. c. prop. et hec sunt vera verba inno. p
 mo sequitur hanc lecturam. glo. postea ponit aliam le-
 cturam dicens quod hic conveniebatur istum super posses-
 sionibus et super percussione subtrahat nec facta declaratioe

*Supra de similitudine
 in p. p. i.*

debent habere nouas inducias. quia habuerunt inducias sup toto negotio. vii sup toto debuerunt deliberare. sed Jnn. per hoc no responder ad p[er]trariu; nec aliter declarat. sed collec. sequedo huc intellectum magis declarat dicens qd cu hoc casu agit de facto rel. videlicet q[ua]nto tpe cessauerit a solutione satis potuit reus deliberare p[er] priu[m] libellu[m]. scire enim debebat quato tpe non soluit. Et ex hac rone infer[re] idem esse q[ua]m solui p[er]ita p[er]io subtracta. sed hec r[ati]o collec. pot[est] impugari duab[us] r[ati]onib[us] prima quia potuisset reus succedere in illis possessionibus in locu alterius quo casu p[re]sumeret ignorantia t[em]poris non soluit. ut in regula cu quis. de re. in. li. vi. It[em] si factu[m] est p[er] priu[m] sed t[em]p[us] longu[m]. no p[re]sumit scia de sen. ex. cu illoz[um] li. r. no. i. c. ab ex[em]p[er]ato d[icitur] p[ro]p[ri]o. me[us] Do. car. app[ar]et bat hac lec. sc[ilicet] am. r. loquit magis generaliter dicens qd io no debuit bic dari noua dilatio. quia verba libelli quatuorq[ue] generalia recipiunt interpretationes ad comodum actoris. ut. l. si quis intentione dubia. ff. de iudi. r. no. in. c. cu ad sede de resti. spo. vii debuit ille reus cogitare hoc euenire posse. r. referre seu intelligere libellu[m] respectu magni t[em]p[or]is ad actoris p[ro]modu[m]. Et ex hoc dicit no dubiter hic p[ro]bati qd verba generalia etia que alias ad modicu[m] referunt. accipiuntur generaliter. r. ad multu[m] referri p[oss]unt r. ad omne quantitate r. comodum actoris. rone predicta. licet aliud sit i contractibus vel in dicto testis. r. sic intelligitur. l. hec adiectio. sed salua reuerentia tanti p[re]ceptoris hoc no e bene dictum. lz verba generalia libelli p[oss]unt interpretari p[er] ipm actore ad eius comodum vel ubi p[ro]batio secura e clara r. specificata debet adaptari ad libellu[m] ad comodum actoris. Juxta no. p[er] Jnn. in. c. ij. de ordi. p[ro]c[ur]i. r. dixi in. c. dilecti. de iudi. r. no. Bar. in. d. l. si quis intentione. t[em]p[us] ubi libellus e generalis. r. impedit rei certez determinate deliberare. nedi reus no tenet deliberare r. intelligere libellu[m] ad p[ro]modu[m] actoris. imo pot[est] facere actore p[ro]p[er]elli ad declaradu[m] r. hoc no. Bar. in. d. l. si quis intentione. r. probat in. c. ij. de libel. obla. r. in. l. i. in p[ri]m. ff. de edic. facti. l. si de sensor. §. illud. ff. de interoga. acti. no eni reus p[ro]p[er]ellitur diuinare. nec iste actor debet vagari cu factura alterius ut in. c. ut quis duas. de dec. li. vi. r. e text. optimus in. l. p[ro]c[ur]i. dixi in p[ri]m. ff. de iur. iur. imo pl[ur] no dubiter dicit Bar. in. d. l. si quis intentione. qd si intentio actoris e ambigua r. n[on]isio rei e ambigua. licet actor possit interpretari intentione sua. t[em]p[us] eius intentio no intelligit p[re]fata fm dus interpretatione sed fm qd intelligit reus quia licet intentione dubia actoris interpretamur ad comodum eius. ita r. exceptione r. re sp[er]atione ambigua rei. r. de hoc videt[ur] tex. ibi. r. hoc videt[ur] expresse p[er]tra dictu[m] Do. car. non ergo reus tenet intelligere ambigua r. dubia intentionem actoris ad eius comodum r. fauorem. Ego saluado hac lec. dico

In hoc q[ue] dicitur p[er] Jnn. de sum[ma] r. dicitur

Actio no d[icitur] r[ati]o q[ue] ad actum aliu[m]

q[ue] oportet intelligere qd istis reus fuit facta concessio. no eni e p[re]sumeda alia p[er]sona cu de illa non fuit facta motio. vnde cu p[er]ueniret de facto suo r. tempus esset modicu[m]. l. sept[em] annoz[um] iux[ta] no. in. de. l. de re. ec. non alie. r. in. c. si. ne p[re]da. vices suas. satis potuere de liberare de toto tpe in p[ri]mo termino. cu in facto p[ri]mo no intricato neq[ue] diuturno p[re]sumit scia. ut. c. ab ex[em]p[er]ato. de rescip. r. qd io no. r. in. p[ar]t. c. cum illoz[um] in si. satis eni e qd qualitercuq[ue] potuerit de liberare. ar. s. c. p[ro]x. secus aut vbi allegaret aliquid i pedes hac declaratione. r. io hoc relinquat arbitrio boni iudicis. ut p[ro]siderata generalitate r. declaratione secuta. co[n]cedat v[el] denegat. ut dixit hosti[us]. Jsta enim p[oss]unt magis p[ro]p[ri]i intellectus q[ue] aliqua locutione exp[re]mi. ar. in. c. aplice. de dona. r. in. l. ij. ff. de resti. lectu[m] tam[en] prima magis p[ro]uenit illi littere. r. procedit sine scrupulo. sc[ilicet] tam[en] pot[est] sustineri mo p[ro]dicto. Alia mo iudas qd decretalis ista iuxta gl. adducitur p[er] Jo. cal. ad. q. testis productus super p[re]scriptione. r. annoz[um] probanda. dixit titu[m] possedisse noue annis r. p[er] nunquid sit p[ro]bata p[re]scriptio seu possessio. r. annoz[um]. r. videt[ur] qd sic p[er] istu[m] tex. iuncta glo. sed Jo. an. determinat cotranu[m]. quia vbi est aliquid determinate p[ro]bandu[m] dictio plus r. similes generales. r. incerte dictiones. nihil operant. na dictu[m] testis debet co[n]cludere necessario. ut in. c. in p[ri]ma de proba. Jdem determinat Bar. in. l. cu sum. ff. de in l[ite] iura. de quo p[er] gl. in. l. ab hostib[us]. §. sed qd possit tres. ff. de cau. ma. r. p[er] doc. antiquos i. l. r. si post tres. ff. de cau. sed predicta co[n]clusio co[n]tra tenet a modernis. r. e r[ati]onissima. Et ex hoc etia infero qd in snia nil opabit cu debeat ee certa r. clara. ut in. l. i. r. h. l. que tenet ne cer. quan. facit. e. in his de. y. sig. r. id[em] vbiq[ue] aliquid debet ee certu[m] r. determinatu[m]. sc[ilicet] in alijs vbi no requirit talis certitudo r. determinatio. r. ita loquit[ur]. d. l. hec adiectio. r. l. ab hostibus. §. sed qd simpliciter. Et ex hoc infer[re] hosti[us]. r. Jo. an. post eum no bene dixisse in. c. licet. de proba. vbi dicit qd si testis dicat alique possedisse. xxx. an. r. citra. no e probata p[re]scriptio. quia tempus p[re]cedens vsq[ue] ad t[em]p[us] lati testimonij videt[ur] includi. r. sic debet r[ati]onabi t[em]p[us] quo fuit facta citatio. r. lit. co[n]test. r. processus vsq[ue] ad tempus lati testimonij. sed fm eos si dixisset qd possedit. xxx. an. r. plus. qa illud plus pot[est] adijcere t[em]p[us] motestis. per. d. l. hec adiectio. r. sic voluit qd aliqd licet modicum operetur. etiam in teste. quod non est vez ut dixi. quia cu possit illa dictio verificari in vno momento cu possibile sit qd possederit p[er] momentum vltra. xxx. annos. r. sic vez est dicere qd possedit per xxx. annos r. plus. no est p[ro]bata p[re]scriptio. nihil ergo opabit in teste vbi determinate e aliqd probandum. quia debet co[n]cludere necessario ut p[re]dictu[m]. sed necessario no co[n]p[er]dit totu[m] illud t[em]p[us] cu possit verificari i

*Quia d[icitur] de re in et dicitur y
Appellat p[er]p[er]trariu[m] p[er]mitti ad
a quo appellat[ur] infra q[ue]*

momento ut p[ro]cipi. Glo. si. colligit q[uo]d appellas fru-
stratorie remittit ad e[um] a quo appellavit. dic hoc pro-
cedere si non fuit de latu appellacioni. tunc enim licet su-
perior possit cum remittere. no[n] t[ame]n tenet. de q[uo] dicit ut
le. 7. no[n]. in. c. cu[m] appellacionibus. de appel. li. vi.

Xposuit nobis. Si post cita-
tionem ad cam
raus p[ro] utilitate publica vocet. circūducit p[ro]
emptoriū et habebit nouas inducias. Ita cōter sum-
mas. sed hec summatio ē nimis generalis. Quid enī
si cā nō ē ardua et repit[ur] citatio in loco iudicij post ex-
peditionē publice utilitati. vel fuit vocatus ex t[em]p[or]e q[uo]
iā deliberauerat vel potuisset iā deliberare si voluisset.
certe tenet[ur] respondere ut satis innuit ex rōe littere.
Ideo summo sic et strictius. Si citatus in cā ardua
de longinquo vocat. p[ro] publica utilitate. etiā ad locū
iudicij ita q[uo]d terminū citationis deliberare et alia si-
bi necessaria ad cōparendū explicare nō potuit. i ter-
mino mīdere nō cogit si repiat in loco iudicij sed ha-
bebit nouas inducias. h. d. nōbilit[er]. Diuidit q[uo]d p[ri]-
ma pars narrat factū. secūda ibi nos igit[ur] interloquit[ur].
et prima cōtinet plura ut in ea patet. No[n]. ex eo q[uo]d
iste fuit citatus ut veniret ad respondendū sup[er] iure p[ro]
matie. q[uo]d vbi citatio fit de longinquo pot[est] fieri ad to-
tū cām. et pot[est] prima vice emanare pemptoriū. de p[ri]-
mo vide p[er] Jm. in. c. cōsultit. de offi. de. et in. c. au-
ditis de procu. et aliquid. j. subijcā. De secundo dic
ut dicit. s. eo. si. in. c. i. Nota scdo q[uo]d vnus archi-
ep[iscopu]s pot[est] ex cōsuetudine acquirere ius p[ri]matie sui pa-
triarchatus in puincia alterius archiepi. p[ri]mas enī
et patriarcha idē sunt licet no[m]ina sint diuersa. ut dicit
tex. in. c. i. x. di. et h[ic] patriarcha sui p[ri]mas ordina-
riā i puincia archiepo[scopi] sibi subiecto[rum] seu i p[er]sonas
ipso[rum] archiepo[scopi]. vnde de eis appellat ad patriarchā
cui subijcunt. sicut appellat de ep[iscop]o puincia ad ip[su]m
archiepo[scopu]m. ut in. c. si inter. vi. q. iij. et xxi. di. ceteros et
in. c. antiqua. de p[ri]uile. Et ex hoc nō. q[uo]d cōsuetu-
dine pot[est] induci. ut appellet ad parē. q[uo]d videt contra
glo. in. c. ij. de cōsue. li. vi. quia inquātū dicit de parē
nō videt vera. quia cōsuetudo facit tunc cū maiores
sed q[uo]d appellet de maiori ad maiorem vel de eodē ad
eundē vel ad eū qui ē idē iuris fictione. ut de vicario
ad ep[iscopu]m. nō valet p[ro]suetudo et ita loquit[ur]. d. c. ij. et sic vi-
det velle hosti. et Jo. an. in. c. romane de appel. li. vi
sup[er] glo. quasi dicit q[uo]d nō. sicut enī cōsuetudo pot[est] da-
re iurisdictionē p[ri]uato sup[er] alijs p[ri]uatis ut in. c. cu[m]
contingat. et q[uo]d ibi nō. de fo. p[ro]p[ri]e. Ita pot[est] dari parē
in parē faciēdo eū maiore nec ē cōtra substantiā appel-
lationis. quia hic bene appellat de minori ad maio-
rē. quia p[ro]suetudo fecit eū maiore. sed secus q[uo]d appel-
lat de maiori ad minore. quia talis cōsuetudo est ir-
rationabilis ut minor qui remanet minor corrigat fa-
ctam maiore. ut i. c. cu[m] inferior. de ma. et obe. et xxi.

di. inferior. et nō hanc rationē diuersitatis. Nota
hic ar. optimū q[uo]d citatio ad cōparendū da longinquo
facta. exp[er]ta cā sup[er] qua debet p[ro]parere. videt p[re]fixa
nō solū ut nude p[ro]pareat. sed etiā ut deliberet cū his
qui sunt de negocio informati. et quos negociū tangit
ut hic satis innuit. et pot[est] eē rō. quia t[ame]n locus iudicij
sit valde distans nō debet nudus cōparere sed i[st]ru-
ctus debet se p[re]tare. et si sup[er]uenit impedimentū tol-
lēs facultatē deliberandi cum alijs. licet nō tollat fa-
cultatē p[ro]parēdi. circūducit edictū et oportet dari no-
ua dilatio. Et ex hoc infero ad duo. p[ri]mo q[uo]d si in
cā ardua terminus citatorias et pemptori[us] ē ita bre-
uis q[uo]d licet possit p[ro]parere sed nō pot[est] alios cōsultere et
deliberare. q[uo]d pot[est] legitime appellari. et facit ad nō.
s. eo. c. i. Scdo q[uo]d licet dilatio nō debet dari ad con-
sulendū amicos. ut nō. gl. in. l. i. l. de eo. de quo t[ame]n
dicendū ut dixi in. c. ij. s. e. debet t[ame]n dari ad cōsulen-
dū illos quoz p[ro]siliū arduitas cāe requirit. ut q[uo]d eos
cā aliquatit[er] tangit. et p[ro]t se de negocio informare.
ut in casu nostro sunt suffraganei et capitula eccliarū
cathedraliū. de quo dicēdū. ut in. c. si. de ma. et obe.
Nota q[uo]d nō solū p[ro]petit ius reuocādi domū in cau-
sa que sui natura nō ē in curia sed etiā in cā que sui i-
tura ē in curia. et etiā vbi p[re]cessit citatio q[uo]d impedi-
tum sup[er]ueniēs tollit facultatē deliberandi. seu facie-
di id p[ro]pter q[uo]d citatio emanauit. ista t[ame]n nō ē p[ro]p[ri]e
domus reuocatio. quia hic etiā tenet p[ro]parere itez et
redire. sed t[ame]n circūducit edictū. sed vbi p[ro]p[ri]e cōpetit
ius reuocādi domū satis ē q[uo]d mīdeat i p[ro]p[ri]a patria
de quo t[ame]n dicēdū ut dixi i. c. si. s. de fo. p[ro]p[ri]e. Illia nō
colligo. quia veniūt. j. examināda. Sed antequā
more solito glo. attingā quero. p[ro] declaratione casus
p[ro] q[uo]d subsidio impēdēdo fuit iste archiepi vocatus.
So. dicit hosti. q[uo]d iste fuit vocatus t[em]p[or]e discordie or-
te inter gregoriū cuius fuit hec decretalis. et frederi-
cū quondā impatore de quo. j. de re. iudi. li. vi. et in. c.
ad aplice. No[n]. s[ed] fm Jo. an. et bñ pot[est] ecclia nō solū a
platis sed etiā a p[ri]ncipib[us] petere auxiliū p[ro]tra hostes
xxij. q. iij. maximianus. et. c. ab impatoribus. et eos
nō p[ro]bentes excoicare. e. c. q. v. adm[ini]strationes. pu-
to etiā q[uo]d possit eos acius punire. maxime impato-
rē. ar. in. c. venerabile de dec. et in. c. alijs. xv. q. vi. et
in. c. ad abolendā. §. statuit. et in. c. excoicamus. §.
moueam[us]. et se. de here. Et licet papa vel alius p[ri]uatis
personaliter pugnare nō debeat p[ro] sue ecclie defen-
sione. potest tamen alios ad pugniā incitare. xxij. q.
viij. igitur. et. c. oratu. et. c. omni timore fm phi. et vi-
de bo. glo. in. c. scilicet. vñ. q. i. que dicit q[uo]d p[ri]uatis
hoc casu potest interesse et incitare alios ad pugnam
vide bo. tex. cum ibi nō. in. c. dilecto. de sen. ex. li. vi.
Venio ad gl. et p[ri]mo colligo ex tex. iudicē ex cā
p[ro]pter distantiam viarum posse p[ri]ma vice mittere
pemptoriū. Et hoc glo. sentit q[uo]d sine causa nō pot[est]

*Com ad p[ro]p[ri]e d. loquens
f[er]at p[ro]p[ri]e et r[ati]o. et
in p[ri]uatis et d[il]iberat[ur] de iur.*

Temp[or]e duo cap[itu]la

*Ecclia no[n] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]e d[icitur]
et a p[ri]ncipib[us] p[ro]p[ri]e
p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e*

*Pro ut alio p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
f[er]at ecclie fm p[ro]p[ri]e alio
m[er]ito ad p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e no[n] d[icitur]*

*In p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e*

JES

ij. de do. z. cotu. li. vi. c. i. de iudi. Etat copavit z. tuc
 citatio artat ut no recedat de loco iudicij nisi faltem
 dimittat paratore cu de facili no possint citationes
 longiquo gaminari z. sic loquit. c. si. vij. q. v. z. c. cer
 tum. xi. q. ij. z. alia iura supius allegata. sed no tene
 tur postea in iudicio pparere ad singulos actus sine
 citatione. cu sit incertu qn debeat explicari. z. sic loq
 tur Bar. in. l. qui ante kl. licet no loquat proprie in
 his terminis sed in similibus. Itē qn citatio fit ad
 pncipales actus de no existente in civitate puta co
 mitatenis potuit iudex supradicta rōne cōpellere rei
 ut eligat sibi locū in civitate. vbi possit ad singulos
 actus citari. cu duz sit semp mittere ad villā. Ita no
 Ang. de parusio in. d. l. qui ante d. vbi Bar. retin
 quit hanc. q. in deciam alle. dicta Inn. in. c. auditis
 z. c. cōstitutus. de pca. z. faciūt rōnes supius alle. sic
 cu rōne absentie longate. pmitit citatio generalis.
 Ita z. ista pmissio ut eligat locū in loco iudicij. rōne
 est absentie ut euerit incomoda. multa pmitit ut.
 in. l. si longius. ff. de iudi. z. in. c. si. de sepul. vide tex
 cu bona gl. in. c. ex litteris. de in. inte. resti. z. no. huc
 articulu quia quondianus ē z. no memini qd p alios
 sit ita discussus. Et. ij. querit an citatis ut psona
 liter ppareat teneat cōparere p se. respōdet qd sic. et
 de materia vide in. c. i. de iudi. li. vi. Et ex hac glo. et
 ex illo tex. no. qd vbi requirit pntia alicuius. no pōt
 actus fieri p procuratorē. quia ille dicit pns qui ex
 hibet se cōspectui. vide bo. gl. in. de. dudū. de sepul.
 si ergo statutu dicit qd faciens tale quid psonalit. in
 opiat in penā. faciēs p aliū civitat penā ut ē gl. no. in
 de. i. de vi. z. bo. de. in. v. publice z. psonaliter. Se
 cus si no ēt appositū verbū psonaliter. ut in. c. si qd
 xvij. q. iij. in. c. c. molieres. de sen. ex. vide Bar. i.
 l. aut qui aliter. s. hec verba. ff. qd vi aut clam. z. i. l.
 hec verba. ff. de adul. Quero quid operant ista
 verba q fuerūt apposita in pcuratorio cōstitutio te. p
 curatorē saluis exceptionibus meis? Do. dicit glo.
 ij. qd pseruat exceptiones dilatorias ppetēs dno.
 si eni simpliciter cōstitutus videt voluisse ut rīderet
 sup pncipali. pparari tamē determinat gl. pndens
 hec vba pōt ad cautela z. ex h sentit gl. qd pstitutio p
 curatoris cu p testatione pmissa ē legitima. Itē hic
 Cin. dicit tñ qd pmissa ptestatio apat aliquid pmo
 ut no valeat ptestio facta obmissa exceptione dilato
 ria. ff. man. l. diligenter. cu hec pcuratio sit artata et
 limitata. alias ptestio pcuratoris nocet dno. s. ti. ij.
 c. i. no tñ tenet mēiri. ut. l. quin. ff. man. Itē scdo
 hec clausula ē utilis. ne videat simpliciter pstitutus. et
 sic cogat illū defendere. z. pōt fm eū sic exponi saluis
 tē. i. si exceptiones quas saluat non fuerunt recipi
 endē. faciat qd ipse facturus erat. Hof. dicit qd talis p
 curatio no valet qd ad eam pncipalē. alle. de appell. c.
 significavit. sic nec illa qua quis pmitit ratū hre qd

legittime factū fuerit. cu etiā qd dolose facit. pcura
 tor d3 nocere dno. ff. de doli. excep. l. si pcurator. l3
 succurrať dno fm ea q no. in. c. i. ut lit. no cōte. Itē
 i hoc vltimo t3 gl. i. c. relatio. xxi. q. i. z. spe. in. ti. de
 pca. s. ratiōe aut forme in si. pme colūne. dicit tamē
 ibi qd denēs visus ē sentire pparari. Hof. tenet ptra
 Hof. dices. q. c. significavit. no facit seu pbat id ad
 qd inducť p Hof. z. quicqd Hof. dicit istud mada
 tum burdegaleñ. videt fuisse sufficēs. Jo. an. videt
 tacite sequi Hof. in eo q dicit. ad dictū Hof. posse
 responderi. qd istud madať no fuit hic approbatum
 ut sufficēs sup pncipali. sed sup exceptionibus tñ. q
 saluate fuerāt. z. q. c. significavit. pōt sic induci per
 Hof. sicut ibi pcuratoriu no cu generali sigillo s3 cu
 sigillo ad certū vsum no ē sufficēs. Ita nec manda
 tu no generale. Sed certe Do. an. putat qd si procur
 ator sic fuit pstitutus. pstituo talē pcuratorē z. pmit
 to rata habere que legitime gessit. qd valet. z. redu
 cetur ad intellectum iuris. que legitime. s. fm dispo
 sitione iuris gerere poterit li vero pstitutus sub alia for
 ma saluis exceptionib' respōdeat. z. pōt ad huc sal
 uari pcuratoriu ut videat saluare dilatorias. q tolli
 vident ex actu pstitutionis pcuratoris. Si aut psta
 ret qd vellet referuare sibi ex protestatione ex ceptio
 nes ptra factū pcuratoris. cu hec ptestatio sit cōtra
 ius. no iuuabit pstantē. z. admittit pcuratoriu. de
 consli. cū. Ob. Et hec vera fm eū. nisi ps cōsenserit
 ptestationi. sed si no velit qd admittat pcurator. n ad
 missa ista protestatione. admittet. z. ptestatio illa no
 iuuabit. Ego puto qd aut fuit pstitutus sub illa forma.
 pmitto hre ratū qquid legitime feceris. z. tunc a
 pncipio talis pcurator no debet admitti propter ni
 miā generalitatē. no eni videt omnino idoneis. z. ca
 uendū ē ne lites ex litibus oriant. vide ad hoc quod
 no. in. c. ij. de libel. obla. z. in. l. i. l. de anna. excep.
 z. l. si. l. de hie. instr. nisi cōstitutus aliter illa verba
 declarat. sed si de facto fuit admittus tunc habeat lo
 cum illa interpretatio. Do. an. ut sic fiat cōtra cōsti
 tutionē z. reducat ad terminos iuris cōtis. ē eni qd sibi
 imputet. quare aptius no dixit. ad hoc qd le. z. no. i
 in. l. quicquid astringende. ff. de. v. ob. z. c. ex litteris
 de spon. z. in regula ptra eū. de reg. in. li. vi. Aut fuit
 cōstitutus sub forma huius. c. saluis exceptionibus.
 z. tunc indubio placet interpretatio. Do. aut. sci
 sus sit qd per hoc non intendit illis exceptionibus re
 nunciare qd etiā sentit Cin. sed si apparet qd pcura
 torē pstituit ut no possit agere in pncipali nisi ex
 ceptionib' ppositis no video quare h pcuratoriu
 no debeat admitti. cu ipse no ppellat rīdere añ. ppo
 sitas z. exaiatas dilatorias ut i. c. exhibita de re iud.
 z. i. c. pastoralis. d. excep. n apparz rō qre eodē mō n
 possit pstitue pcuratorē ar. l. i. l. ff. d. pca. gl. i. v. pu
 blica ē clara. Sed ptra eā z. contra tex. opponitur

*qd dicitur fm pcuratorē d3
 non dno l3 significavit*

*pcuratoriu no cu pncipali
 sigillo d3 cu sigillo ad
 certū vsum no ē sufficēs*

*pstituo talē pcuratorē
 ratū no valet*

*Quid opant qm eni q fuerit approp
 pstitutio cōstitutio p pcuratorē
 pstitus ex pcuratoribus mō d*

*quod si placuit aut p[ro]d[ic]t[ur] auctoritate p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
An p[ro]p[ri]o q[ui] p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
aut a q[ui] p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
fuit f[er]i[us] p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o*

De feriis.

sen dicebat se acquiescisse: et tunc etiam interest istius ne habeat plures dies sui superiores ad h[oc] q[uo]d non. In. in. c. p[ro]p[ri]o. de offi. ordi. Et dicit se quidam illud ius p[ro]p[ri]o ad patriarcham et tunc etiam dico h[ic] debere adiri ad defensionem. quia ut non. dicit In. in. c. auditis. de p[ro]p[ri]o. sicut interest p[ro]p[ri]o ne p[ro]d[ic]t iura que habeat in subiectis Ita interest subditos non mutare officios. ad hoc. c. cu[m] inter de re iudi. et q[uo]d non. in. c. inter quatuor. de ma. et obe. et sic omni cau[sa] istius archiep[iscop]i intererat ut admitteret ad defendendum. It[em] ex quo noleat obedire isti archiep[iscop]o diturcei. t[ame]n habenti iura p[ro]p[ri]o licite potuit et debuit iste archiep[iscop]us facere ista citari et compelli ad obediendum. ut. in. d. cu[m] inter. de capel. mo. dictus. Ultimo hic que n[on] an procurator p[ro]p[ri]o sub hac forma ut faciat o[mn]ia que ipse constituit in propria persona possit facere. videat habere potestatem explicandi ep[iscop]o ip[s]a man data. Jo. an. dicit q[uo]d non p[ro]p[ri]o. qui ad agendum de p[ro]p[ri]o. li. vi. Bar. tenet contrarium in. l. p[ro]p[ri]o. cu[m] libera. ff. de p[ro]p[ri]o. dicit t[ame]n de tali procuratore cui videt p[ro]p[ri]o libera facultas ep[iscop]o. et. p[ro]p[ri]o habes bo. tex. in l. creditor. §. l[ite]ras. ff. man. et videt tenere Archi. in. c. de r[ati]o. l. vi. et hoc placet per dictum. §. l[ite]ras. Quid aut[em] si procurator est constitutus ad certa negotia. et postea subiacet clausula p[ro]p[ri]o mittens ipse constituit h[ic] rati[on]e quicquid procurator sui fecerit an videat ex hoc concessa libera. vide per Bar. et alios in. l. i. ff. de offi. p[ro]p[ri]o. c. i. et in. d. l. procurator cui libera. et sunt opi. vide ibi.

De feriis Rubrica.

U[bi] supra de dilationibus que dant a iudice / de dilationibus que dant a iure. videndum est. Ideo. et. ita dicitur in Hof. et committere alij. sed ista p[ro]p[ri]o potest in pugna quia ferie non sunt. p[ro]p[ri]o dilationes iuris cu[m] dilatio det ab hoie vel a iure ad aliquid explicandum. ut dicit in. c. i. §. ti. p[ro]p[ri]o. probat de dilacione hois. §. ti. p[ro]p[ri]o. De dilacione. p[ro]p[ri]o in. c. ad p[ro]p[ri]o. de re iudi. et q[uo]d ibi non. §. q. iij. sp[eci]o. cu[m] si. ferie vero dant ut hoies quiescant. §. p[ro]p[ri]o. Ideo p[ro]p[ri]o sic. Quia t[em]p[or]e dilacionis iudicis officium p[ro]p[ri]o. de appel. si gnificat. et. l. sine pars. L. de dila. Et quia id[em] continetur de feriis id[em] annectit p[ro]p[ri]o ordine h[ic] rubricam vel sic. Quia ferie largo modo sunt dilatones id[em] post. et. de feriis cu[m] et alij[is] colendis seu festinandis habet. xv. q. viij. et de cose. di. iij. c. i. De feriis autem nuptiarum habet xxxij. q. iij. Et adverte pro vocabulo seu significato huius verbi feria. nam ecclesia appellat quilibet die feriam. et in die dominica dicitur feria prima. die lune dicitur feria secunda. die martis. feria tertia. et. et sic deinceps usq[ue] ad finem. et tunc dicitur feria a fando. i. loquedo. quia dicitur in creatione per singu

los dies dicebat fiat. ut fiat lux. et. h[ic] firmamentum et hoc modo non capimus hic. sed fm q[ui] capiebant antiqui qui diem solene appellabant feriam. et tunc feria dicitur a feriendis victimis et holocaustis que illo tempore offerebant. Et dicitur feria quia illo tempore debemus vacare a malis operibus et insistere bonis vel debemus vacare circa divina et vacare ab operibus secularibus. unde feriari idem est q[uo]d a malis operibus vacare fm p[ro]p[ri]o. quod non.

Omnes dies. Casus. Dicitur

dominiis mercari litigari iudicari vel iurari non d[icitur] Ita p[ro]p[ri]o summat. Et puto splendendum videlicet q[uo]d de vespere in vesp[er]a debet celebrari. h. d. h[ic] non colligo aliq[ui]d. quia omnia veniunt infra latius examinanda. Et p[ro]p[ri]o in p[ro]p[ri]o mo[do] primo attingendo gl. opponit. quia non debeat celebratio fieri d[icitur] vesp[er]e ad vesp[er]a sabbati. cu[m] index possit iudicare die iudica usq[ue] ad noctis tenebras. ut in. c. consuluit. de offi. dele. Glo. i. respondet fatendo p[ro]p[ri]o. et tex. dicit p[ro]p[ri]o. quo ad celebrationem divini. Doc. c[on]ter sentit oppo. dicitur q[uo]d in vigilia sancti vel die sabbati non debet cause audiri. nec ob. fm eos decre. consuluit. quia d[icitur] intelligi in alijs dieb[us]. Ego puto tex. istu[m] p[ro]p[ri]o. seu posse intelligi dupliciter. p[ro]p[ri]o fm p[ro]p[ri]o intellectu doc. sed quia hodie de consuetudine non servat p[ro]p[ri]o hoies non peccare. quia in principio et fine cuiusq[ue] festivitatis attendenda est consuetudo. ut p[ro]p[ri]o. c. p[ro]p[ri]o. et videtur hec observantia honestior. ut sic tota die officia abstineat ab opere seculari. et ne aliquo celebret dies sabbati ne p[ro]p[ri]o viderent iudicare et servare in p[ro]p[ri]o ritus iudeorum. contra. c. quida[m]. de ap[osto]l[ica]. Secundo potest intelligi ut celebret de vesp[er]e ad vesp[er]a. i. ab ortu solis. Ita vesp[er]a vesp[er]e capis. p[ro]p[ri]o ortu solis fm p[ro]p[ri]o. et sic cogit hic intellectus c[on]servantie. Intellectus aut[em] gl. nullo modo placet. ut intelligat quo ad celebrationem officij divini. cu[m] exp[re]sse tex. dicat q[uo]d non debeat fieri mercatu[m]. et. et sic prohibet etiam quo ad opera secularia. Ad id[em] tex. in. c. p[ro]p[ri]o. in p[ro]p[ri]o. ubi ponunt verba legis antique in q[ui] dicit de vesp[er]a in vesp[er]am celebratis sabbata v[er]a. et originaliter leuitici. xxij. q[ui] verba sunt dicta ad totu[m] populu[m] ut ibi dico. tene q[ui] alterum p[ro]p[ri]o intellectum. Opp[ro]p[ri]o sedo in eo q[uo]d dicit ad mortem nemine bis diebus p[ro]p[ri]o. nam videt q[uo]d nec civiliter tunc p[ro]p[ri]o debeat ut in. c. si. §. eo. So. gl. sup[er] p[ro]p[ri]o maxime sed die melius q[uo]d ista suppletio non est necessaria. quia tex. p[ro]p[ri]o v[er]u[m] q[uo]d p[ro]p[ri]o in verbo placet cu[m] q[uo]d intelligit de iudicio civili ut differat a sequenti xv. q. iij. placita. Glo. vlt. q[ui]t q[ui]e. p[ro]p[ri]o pace potest in rare. videt q[uo]d est op[er] pietatis. H[ic] venio ultra gl. ad declarationem l[ite]re capi[en]do quilibet p[ro]p[ri]o de p[ro]p[ri]o. Et oppo. videt etiam innere ista l[ite]ra q[uo]d nunq[ui]d sit licitum

*Quod dicitur Mercurij Iudicij
Iudicij vel Iurari non d[icitur]*

*Inde p[ro]p[ri]o dicitur
in offi ad noctis tenebras*

*In p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
ut p[ro]p[ri]o attendenda est p[ro]p[ri]o*

*Nulla d[icitur] h[ic] d[icitur] ad
v[er]u[m] p[ro]p[ri]o*

Unde p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o